

Ikt. sz.: IUB/2-2/2016.

IUB-1/2016. sz. ülés
(IUB-54/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Igazságügyi bizottságának**
2016. február 15-én, hétfőn, 10 óra 03 perckor
az Országház Nagy Imre tanácstermében
(főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása	6
Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről	6
a) A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló T/7752. számú törvényjavaslat	6
Fodor Gábor szóbeli kiegészítése	6
Hozzászólások	8
Fodor Gábor válasza	12
Határozathozatal	14
b) A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénynek a terrorizmus elleni hatékonyabb fellépés érdekében szükséges módosításáról szóló T/7824. számú törvényjavaslat	14
Dr. Molnár Zsolt szóbeli kiegészítése	14
Hozzászólások	15
Dr. Molnár Zsolt válasza	18
Határozathozatal	19
c) Az 1944. október 1-jét követően a Szovjetunióba elhurcoltak szabadságkorlátozása miatti kárpótlásra jogosultak körének bővítéséről szóló H/7644. számú határozati javaslat	19
Heringes Anita szóbeli kiegészítése	19
Hozzászólások	20
Heringes Anita válasza	23
Határozathozatal	23
Az LMP képviselőcsoportjának megkeresése Jakab István alelnök 2015. október 26-ai ülésvezetése tárgyában (IUB/74-1/2015.) (Állásfoglalás kialakítása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 61. §-a szerinti eljárásban)	23
Az elnök szóbeli kiegészítése	23
Hozzászólások	24
Határozathozatalok, további észrevételek	25
Döntés a Nemzeti Együttműködési Alap Tanácsa 3 tagjának jelölésére vonatkozó eljárásról (Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény 60. § (2) bekezdés b) pontja alapján)	27
Az elnök előterjesztése	27
Hozzászólások	27
Határozathozatal az eljárás módjáról	33
A felhívás tartalmának megvitatása	33
Határozathozatal a jelentkezési határidőről	37

Egyebek	37
<i>Az elnök tájékoztatója Németh Szilárd István igazságszolgáltatást érintő bejelentése kapcsán</i>	<i>37</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>37</i>

Napirendi javaslat

1. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről :
 - a) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7752. szám)
(Fodor Gábor (független) képviselő önálló indítványa)
 - b) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénynek a terrorizmus elleni hatékonyabb fellépés érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7824. szám)
(Tóbiás József, dr. Harangozó Tamás, Lukács Zoltán, dr. Bárándy Gergely, Mesterházy Attila, dr. Molnár Zsolt, dr. Szakács László és Demeter Márta (MSZP) képviselők önálló indítványa)
 - c) Az 1944. október 1-jét követően a Szovjetunióba elhurcoltak szabadságkorlátozása miatti kárpótlásra jogosultak körének bővítéséről szóló határozati javaslat (H/7644. szám)
(Demeter Márta, dr. Harangozó Tamás és Heringes Anita (MSZP) képviselők önálló indítványa)
 - d) A közhatalmat gyakorlók vagyonosodásának átláthatóságáról szóló határozati javaslat (H/8087. szám)
(Szabó Tímea (független) képviselő önálló indítványa)
2. Az LMP képviselőcsoportjának megkeresése Jakab István alelnök 2015. október 26-ai ülésvezetése tárgyában
(IUB/74-1/2015.)
(Állásfoglalás kialakítása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 61. §-a szerinti eljárásban)
3. Döntés a Nemzeti Együttműködési Alap Tanácsa 3 tagjának jelölésére vonatkozó eljárásról
(Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény 60. § (2) bekezdés b) pontja alapján)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Rubovszky György (KDNP), a bizottság elnöke

Dr. Vas Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Vitányi István (Fidesz), a bizottság alelnöke
Demeter Zoltán (Fidesz)
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)
Vigh László (Fidesz)
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)
Teleki László (MSZP)
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Budai Gyula (Fidesz) dr. Répássy Róbertnek (Fidesz)
Varga József (Fidesz) dr. Vas Imrének (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Kubovicsné dr. Borbély Anett, a bizottság főtanácsadója
Dr. Nagy Zoltán, a bizottság tanácsadója

Meghívottak

Hozzászólók

Fodor Gábor (független) országgyűlési képviselő
Dr. Molnár Zsolt (MSZP) országgyűlési képviselő
Heringes Anita (MSZP) országgyűlési képviselő

Megjelent

Sallai R. Benedek (LMP) országgyűlési képviselő

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 03 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. RUBOVSKY GYÖRGY (KDNP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait abból az alkalomból, hogy a 2016-os munkánkat megkezdjük. Tisztelt Bizottság! Köszöntöm továbbá a munkatársakat és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes. Varga József képviselő urat Vas Imre alelnök úr, Budai Gyula alelnök urat pedig Répássy Róbert képviselő úr helyettesíti.

Az első feladatunk a napirenddel kapcsolatos. Hozzám egyetlenegy napirend-módosítási indítvány érkezett, mégpedig a tárgysorozatba-vételi kérelmek között Szabó Timea képviselő asszony mint előterjesztő azt kéri, hogy ne tárgyaljuk a d) pontot a közhatalmat gyakorlók vagyonosodásának kapcsolatban az ő más bizottságban való jelenléte miatt. Tekintettel a házszabályra, ez további 30 napra ad számunkra lehetőséget, tehát így én ennek a kérésnek a teljesítését támogatom. Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e valaki ehhez hozzászólni, ezen túlmenően van-e még kérdés, észrevétel a napirenddel kapcsolatban. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok ilyet.

Kérem, először döntsünk Szabó Timea kérése ügyében: hozzájárul-e a bizottság, hogy levegyük napirendről? Aki hozzájárul, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság ezt egyhangúlag elfogadta.

Most az így fennmaradó további napirendi pontok elfogadásáról kell dönteni. Kérem, aki támogatja az előterjesztett napirendet, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta. Köszönöm szépen, megkezdjük a munkánkat.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről

a) A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló T/7752. számú törvényjavaslat

Tisztelettel köszöntöm Fodor Gábor képviselő urat, akinek a büntető törvénykönyv módosításáról szóló T/7752. számú indítványa van előttünk. Kérdezem az előterjesztőt, kívánja-e szóban kiegészíteni. *(Jelzésre:)* Igen, parancsoljon, képviselő úr! Megadom a szót.

Fodor Gábor szóbeli kiegészítése

FODOR GÁBOR (független): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy valóban, ahogy elnök úr is mondta, néhány szóban kiegészítsem ezt az indítványt, bár a bizottság tagjai nyilván olvasták az indítványt és a hozzáfűzött indoklást is. Mégis azt gondolom, érdemes erről néhány szót mondani, hiszen elég fontos ügyről van szó; a közvélemény érdeklődésére is számot tartott az úgynevezett Századvég-botrány.

A Századvég-ügy - ha emlékeznek rá - többek között azzal indult, hogy amikor kérdéseket tettem fel két miniszterhez is a kormányban, többek között Lázár Jánoshoz és Pintér Sándorhoz, a válaszok némi késéssel, pár hónap különbséggel egészen mást mutattak. Lázár miniszter úr szerint 2013-tól van a Századvég vezetőinek minősítése arra vonatkozóan, hogy különleges adatokat, minősített adatokat megismerhessenek; Pintér miniszter úr szerint 2014 elejétől. Ez indította el valójában ezt az ügyet, amelynek a lényegi kérdése tulajdonképpen az, hogy 2013-ig

vagy 2014 elejéig vajon megismertek-e a Századvég vezetői olyan adatokat, amelyek minősítettek voltak, hozzájutottak-e ezekhez, amikor is nem volt nekik ilyen jogosítványuk. A kérdés azért felvetendő, mert közben magukat a tanulmányokat, amelyek készültek, nem tudtuk megismerni, de a témájukat ismerjük, és tudjuk, hogy olyan tanulmányok készültek - többek között a Posta-stratégiáról, a MÁV-val kapcsolatos stratégiáról, a magyar energiaügyi stratégiáról, amelybe belefoglaltatik a Paksi Atomerőmű is -, tehát olyanok, amelyeknél nehezen elképzelhető, hogy minősített adatok, úgynevezett titkos adatok megismerése nélkül érdemi, színvonalas, elfogadható minőségű elemzéseket vagy háttérelmzéseket lehessen készíteni. Tehát a kérdés továbbra is nyitott, hogy vajon mi történt. És azért is nyitott, mert bírósági ítéletek születtek közben, hogy a kormánynak nyilvánosságra kell hoznia az ominózus tanulmányokat; ezt tudjuk, hogy Lázár miniszter úr 2015 augusztusában megígérte, hogy azonnal nyilvánosságra fogják hozni. Most 2016 februárját írjuk, és a tanulmányokból semmi nem került nyilvánosságra, holott most már kúriai döntés is van hónapokkal ezelőttről, hogy nyilvánosságra kell hozni az ominózus tanulmányokat.

Az emberben persze fölmerül a gyanú, ahogy a közvéleményben is, hogy vajon miért nem hozzák nyilvánosságra ezeket a tanulmányokat, főleg azért, mert Mellár Tamás, a Századvég volt vezetője korábban megfogalmazta azt, hogy ő a Századvéget lényegében egy pénzmosodának tartja. Tehát a gyanú körbelengi az egész ügyet, és azt gondolom, illendő lenne tisztán látnunk ebben a kérdésben.

S közben, ahogy ezt az egész ügyet boncolgattuk, világossá vált, hogy van itt egy jogi probléma is, ez pedig a büntető törvénykönyv 266. §-ának (2) bekezdése. Az én indítványom pontosan erre vonatkozik. Ez a Btk.-paragrafus, illetve cikkely, amelyre szeretném itt felhívni a figyelmet, lényegében azt deklarálja, hogy csak a titokgazda minősíthet titokká információkat és csak ő tehet feljelentést titoksértés esetén. Úgy is mondhatnánk, nagyon leegyszerűsítve, hogy ez a saját farkába harapó kígyónak az esete; vagyis hogy néz az ki, hogy csak a titokgazda tehet feljelentést? Nyilvánvaló, hogy ha az alkotmány, illetve az Alaptörvény szelleméből indulunk ki, itt a jogegyenlőség azt kívánja meg, hogy egy ilyen esetben minden polgár tehessen feljelentést. Lehetetlen dolog, hogy aki a titokgazda, annak kellene eldöntenie, hogy egyébként történt-e titoksértés, és csak ő az, kizárólagosan, aki feljelentést tehet. Nyilvánvaló, hogy ez elfogadhatatlan, és nem is felel meg a jogrendünknek.

Én a tisztelt bizottság előtt levő indítványomban, ha előveszik az indokolást, láthatják, hivatkozom is két passzusra. Egyrészt az Alaptörvény XV. cikkelyére, miszerint arra hívom fel a figyelmet, hogy lényegében a törvény előtti egyenlőség alapelvét sérti ez a jelenlegi Btk.-rendelkezés, hiszen nem lehetséges az, hogy valakinek az önkényes döntésétől függ az, hogy lehet-e feljelentést tenni egy ilyen fontos, állampolgári jogokat érintő kérdésben, vagy pedig sem. S egyébként az álláspontom szerint az Alaptörvény B) cikkével is ellentétes maga ez a Btk.-paragrafus, hiszen a demokratikus jogállam definíciójára és tartalmára vonatkozóan erősen vitatható, hogy egy ilyen kérdésben maga az állam dönti el, hogy mi az államérdek, holott tudjuk jól, hogy ez egy olyan kérdés, amelyet mindig szabadon a polgároknak kell vitatniuk, és természetes dolog, hogy egy ilyen kérdésben lehetnek vitás, különböző értelmezések, és abban a bíróságnak kell döntenie. Tehát úgy érzem, a Btk. hivatkozott rendelkezése két lényeges ponton is sérti az alkotmányt. Ezért szeretném a tisztelt bizottság figyelmét arra, hogy én egyébként az Alkotmánybírósághoz is fordultam egy indítvánnyal a tekintetben, hogy az Alkotmánybíróság mondja ki a Btk. hivatkozott, 266. § (2) bekezdésének alkotmányellenességét, ezen túl pedig az állampolgári jogok biztosához, Székely

Lászlóhoz is fordultam, akinek szintén lehetősége van arra, hogy felhívja az alkotmányellenességre a figyelmet.

A bizottságnak is lehetősége van most ennek az indítványnak a napirendre tűzésével, illetve támogatásával arra, hiszen az én indítványom arra vonatkozik, hogy töröljük el a Btk.-ból ezt az alkotmányellenes passzust; tehát a bizottságnak is lehetősége van arra, hogy ezt az alkotmányellenes helyzetet megszüntesse. Ezért szeretném kérni a tisztelt bizottság tagjait, hogy támogassák az indítványomat. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e valaki hozzászólni. Staudt Gábor képviselő úrnak adom meg a szót, utána Répássy képviselő úrnak.

Hozzászólások

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Nagyon röviden: ez egy valóban létező probléma, amelyet képviselőtársunk feszeget. Mi egyébként ezt már évek óta mondjuk, hogy ez nemcsak azért problémás, amit hallhattunk - egyébként ezzel az okfejtéssel is egyetérttek -, hanem van ennek egy sokkal súlyosabb konzekvenciája, amelyet nap mint nap látunk a parlamentben is: az, hogy tulajdonképpen akiknek a minősítő kedvezni akar, akár politikailag - legtöbbször politikai szemszögből látjuk -, annak az esetében nem fog feljelentést tenni, és akármilyen minősített adatot nyilvánosságra lehet hozni. Annak természetesen, aki bírja a titokgazda bizalmát és érdekeit. Láthattuk, hogy számos esetben - egyébként nyilvánvalóan ez a jelen kormányzati ciklusban a Fidesz-KDNP szempontjából történt meg, de egyébként ha 2010 előtt ezek a törvényi rendelkezések fennálltak volna, akkor láthattuk volna a szocialista kormányoktól is, én egészen biztos vagyok benne, de hát nyilvánvalóan feltételezésekkel nem lehet mit kezdeni -, tehát amikor kijön egy képviselő a Nemzetbiztonsági bizottság üléséről, teljesen egyértelmű, hogy minősített adatokról számol be, vagy úgy volt, vagy nem, de eleve már, ha tényszerűen nem azt mondja, ami ott elhangzott, akkor az azért problémás, és nem lehet ellenőrizni, de sok esetben úgy tűnik, hogy minősített adatokat tár a nyilvánosság elé, és ezek után nem történik semmi, mert a titokgazda nem tesz feljelentést, más pedig nem is tehet, vagy ha tesz, akkor azt el fogják utasítani.

Tehát ez a nagyobb probléma véleményem szerint, hogy egyszerűen nem lehet a politikai manipulációt kizárni, és ha ugyanezt megcsinálná egy ellenzéki képviselő, akkor természetesen - bizonyos szempontból természetesen - a titokgazda feljelentést tenne. De mi már ezt egyébként szóvá tettük a Nemzetbiztonsági bizottság előtt is, illetve tudtommal a Belügyminisztérium is elismerte azt, hogy igen, ennek a törvényi rendelkezésnek a módosítása indokolt lenne. Nem tudom, hogy ezt hivatalosan is vállalják-e, de ha jól tudom, a Nemzetbiztonsági bizottság előtt elhangzott. Tehát a lényeg az, hogy meg kellene gátolni azt, hogy a minősített adatok politikai manipulációja és a közvéleménynek vagy a félrevezetése, vagy egyébként minősített adatokba ütköző tájékoztatása történjen meg, és tulajdonképpen ez kontroll nélkül megtörténhessen, ha a titokgazda nem tesz feljelentést.

Úgyhogy maximálisan támogatjuk a javaslatot. Már egyébként, amikor ez bevezetésre került, akkor is kritizáltuk ezt a rendelkezést. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy Róbert képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Tisztelt előterjesztő Képviselő Úr! A magam részéről több okból sem támogatom a javaslatot. Elsősorban

azért nem, mert a minősített adat esetén nyilvánvaló, hogy a titokgazda van abban a helyzetben, hogy azt mérlegelni tudja, hogy a minősített adattal való visszaélés, tehát az adat nyilvánosságra kerülése először is megtörtént-e; tehát hogy valóban minősített adat került nyilvánosságra vagy megsértették-e a minősített adat védelmére vonatkozó szabályokat, ezt a titokgazda tudja mérlegelni, először is. *(Dr. Staudt Gábor: Ha akarja.)* Másodszor, ha olyan adat kerül nyilvánosságra, amelynek a nyilvánosságra kerülése sértheti a nemzetbiztonsági érdekeket, akkor önmagában már a feljelentés is ennek az elismerése, hogy ez egy ilyen minősített adat. A titokgazda nyilvánosan nem szokta elismerni, nemhogy nem szokta, egyszerűen nem áll érdekében, hangsúlyozom: nem magánérdekében, hanem hivatali érdekében nem áll, hogy elismerje, hogy ez egy minősített adat. Mert akkor gyakorlatilag ő leplezi le azt, hogy itt egy minősített adat került nyilvánosságra. Ha végiggondolnak ilyen, titoksértéssel kapcsolatos eljárásokat, nem véletlen, hogy még a büntetőeljárásban is végig minősített adattá van nyilvánítva az ilyen tárgyalás és az egész jegyzőkönyv. *(Vigh László távozik az ülésről.)*

Azt akarom tehát mondani, hogy a minősített adat védelméhez fűződő érdek ebben az esetben erősebb, mint az állam büntetőigényének érvényesítése. Tehát ez a két szempont konkurál: az, hogy az államnak mihez fűződik nagyobb érdeke, a minősített adat védelméhez fűződik-e nagyobb érdeke vagy az állam büntetőjogi igényének az érvényesítéséhez. És a mérlegelés persze juthat arra a következtetésre, hogy ha a minősített adat például már úgyis elveszítette ezt a jellegét, mert nyilvánosságra került, abszolút egyértelmű a, mondjuk úgy, hogy lelepleződés, akkor persze a büntetőjogi igény érvényesítése szóba kerülhet. Egyrészt ezért nem támogatom. Tehát szerintem az, hogy itt a minősített adat védelméhez fűződő érdek nagyobb lehet, mint az állam büntetőigényének érvényesítéséhez fűződő érdek; egyrészt ezért nem támogatom. Másrészt pedig azért nem, mert amennyiben valaki jogosulatlanul jut hozzá egy minősített adathoz, jogosulatlanul ismeri meg, az ugyebár már önmagában is bűncselekmény, például hivatali visszaélés. Tehát nemcsak a minősített adattal kapcsolatos bűncselekményeket, hanem a hivatali bűncselekményeket is megvalósíthatja az, aki jogosulatlanul hoz valakinek a tudomására egy minősített adatot, szándékosan természetesen. Tehát nyilván itt nem eszköztelen a feljelentő, aki tehát fel akarja jelenteni az állítólagos visszaélőket, az más jogcímen, más büntetőjogi tényállás alapján is fel tudja jelenteni, és valószínűleg az is megáll, tehát a hivatali visszaélés is.

És itt hívnám fel ebben a körben a figyelmet arra, hogy a hivatalos személyeknek feljelentési kötelezettsége van. Tehát amikor bárki, mondjuk, egy minősített adat védelmére hivatott szervezetnél bárki tudomást szerez arról, hogy megsértették a minősített adat védelmét, akkor neki hivatalból feljelentést kellene tenni. Szerintem a büntetőjog itt elég jól körülbástyázza ezt az esetet, de az első ok volt a legfontosabb, az, hogy nem minden esetben ahhoz fűződik nagyobb érdek a minősítő titokgazda részéről, hogy végigvigyen egy ilyen büntetőeljárást. Számtalan minősítettadat-töredék, -részlet kerül nyilvánosságra; gondoljanak az elmúlt húsz-huszonöt évre, amiről egyébként Staudt képviselő úr beszélt. De nemcsak ebben az esetben, tehát egy bizottsági ülés után, hanem az újságokban lehetett olvasni lehallgatásijegyzőkönyv-részleteket, s a többi, tehát számtalan ilyen titoksértés van. Azt mindig a minősítő dönti el, hogy egy ilyen büntetőeljárással még tovább rontja a helyzetet, és esetleg a minősített adat teljes terjedelmében nyilvánosságra kerül, avagy, ahogy mondtam, azzal, hogy elismeri, hogy például - most tényleg nem köztörvényes ügyekről beszélek, hanem inkább elhárítási vagy hírszerzési ügyekről -, tehát ha ilyen ügyben, mondjuk, továbbmennek ezen a szalon, és elismerik azt, hogy

itt egy minősített adat került nyilvánosságra, akkor az az állam érdekében súlyosabb sérelmeket okozna. Úgyhogy kérem, ezt fontolja meg.

Szerintem az Alaptörvényre való többi hivatkozás sem teljesen állja meg a helyét, de ebbe most nem akarok belemenni. A törvény előtti egyenlőség nem is értem, hogyan merülhet föl, hiszen a bűncselekmény a Btk. által büntetendő; ahogy elmondtam, több szempontból is büntetendő ez a bűncselekmény. Tehát aki elkövet ilyen bűncselekményt, az mindenképpen hivatali bűncselekményt vagy valamilyen hivatali fegyelmi vétséget követ el, ha ilyen sorra kerülne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tíz-tizenöt évvel ezelőtt nem is igazán vitatkoztam volna Répássy képviselőtársammal, mert azok a szakmai érvek, amelyeket elmondott, adott esetben állják is a helyüket. Csak amikor azt látjuk, hogy a visszaélések az államapparátus működésében rendszerszerűek, akkor nyilvánvalóan az ember másként kell hogy bizonyos helyzeteket megítéljen.

Például kezdeném ott, hogy lehet hivatali visszaélés miatt feljelentést tenni, de általában nem ott szokott jelentkezni, lásd például egy újságcikknél, a megfogható elkövető, aki kiadja, mert az általában visszakövethetetlen, hanem ott, aki leírja. S ha itt mód lenne eljárni, akkor valószínűleg ezek a jelenségek visszaszoríthatóak lennének. Másrészt például egy újságíró esetében a hivatali visszaélés nyilvánvalóan szóba sem jöhet, hiszen nem hivatalos személy; ez csak hivatalos személy esetében lehetséges. Tehát önmagában az, hogy más bűncselekmény is van erre a jelenségre, amivel szankcionálhatóak és megelőzhetőek ezek az esetek, nem teljesen állja meg a helyét.

A feljelentési kötelezettségre, amiről képviselőtársam beszélt, azt tudom mondani, hogy lassan érdemesebb szerintem mázsában mérni, mint oldalszámban azokat a feljelentéseket, amelyeket ellenzéki képviselők tettek, és az amelyekben való eljárást az ügyészség szinte egytől egyig elutasította. Tehát Magyarországon ma, míg Polt Péter a legfőbb ügyész, addig valószínűleg ez, hogy tegyünk feljelentést, legfeljebb egy parlamenti félmondatnak alkalmas, de hogy valós joghatást kiváltani nem tud, arról meggyőződünk. Zárójelben mondom, hogy pont azokban az ügyekben, azt gondolom, illúzió, hogy el fognak majd járni, ahol épp az ügyészség szivárogtatja ki ezeket az információkat. És ezekből sok van.

Fodor képviselőtársam a Századvéggel kapcsolatos esetre hivatkozva nyújtotta be a módosítási javaslatát, de akár Staudt képviselőtársam felszólalásából, akár az általam az előbb elmondottakból az egészen nyilvánvaló, hogy nem csak arra az esetre vonatkozhat ez, nem csak ott jelenthet problémát az, hogy nem büntethető bárki feljelentése alapján az ilyen cselekmény. Amikor azt látjuk, hogy Kontrát államtitkár úr például - nem tudom, egyáltalán tudatában van-e annak, hogy mit csinál - néha olyan folyamatban lévő, egyébként titkos információgyűjtéssel beszerzett adatokat is érintő büntetőügyekben tesz nagyon konkrét megnyilvánulásokat a parlament előtt, akkor az nyilvánvalóan illúzió, ugye, képviselőtársam, volt államtitkár úr, hogy majd Kontrát Károlyt a titokgazda föl fogja jelenteni? Merthogy mondjuk, az ellenzéki képviselőkkel vagy ellenzéki politikusokkal kapcsolatos nyomozás adatairól rendre beszámol a parlament előtt, még hozzá részletekbe menően. *(Dr. Répássy Róbert: Az nem minősített adat.)* Attól függ, tisztelt képviselőtársam! Egyszerűen egy büntetőeljárásnak az adata önmagában nem minősített adat, de a büntető eljárásjogban, ahogy ön is mondja, nagyon sok esetben bizony minősített adatok vannak, például a titkos információszerzés kapcsán beszerzett adatok, és államtitkár

úr ezekről is rendre tájékoztatást ad az Országgyűlésben egy-egy fideszes interpelláció kapcsán.

Tehát én azt gondolom, sajnós, mivel a visszaélések ma rendszerszerűek ebben a témakörben, azok elmosásuk azokat a szakmai érveket, amelyeket egyébként államtitkár úr helyesen felhívott most a bizottság ülésén. Ha azt fogjuk látni, hogy ezek megszűnnek, az ügyészség elfogulatlanul végzi a munkáját, a titokgazda, mondjuk, eljárást indít azokban az esetekben is, amikor kormánypárti politikusok hoznak ki és beszélnek minősített adatokról a nyilvánosság előtt, és nem csupán az ellenzéki oldalt tisztelik meg ezzel, akkor nyilvánvalóan visszahozható vagy visszaemelhető a Btk.-ba egy ilyen szakasz, vagyis van létjogosultsága. Addig, ameddig ez másként van, azt gondolom, indokolt képviselőtársam javaslata, úgyhogy mi támogatni fogjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztázzuk, ki kíván még hozzászólni: Staudt Gábor, második körben, zárásként pedig Vas Imre, és akkor ezzel lezárjuk az ügyet. Megadom a szót Staudt Gábornak.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Ez a kérdés gyakorlatilag nem bízható a titokgazdára. Aki ezt mondja, az vagy nem látja azokat a folyamatokat, amelyek a sajtóban, médiában zajlanak, vagy el akarja fedni azokat. Valóban, hogyan várható el, hogy mondjuk, egy főigazgató vagy egy miniszter mint titokgazda - miniszter is lehet titokgazda - feljelentést tesz, mondjuk, a saját államtitkára vagy a kinevezője ellen? Ez nem életszerű, azt kell mondjam, még egy jól működő demokráciában is kérdéseket vet fel; Magyarországon meg, ahogy az ügyészség eljárását egyébként is ismerjük, illetve ismerjük azt, hogy hivatalból egyrészt mit szoktak kezdeni, ez egyáltalán nem várható el. Akár Németh Szilárd kijelentéseire is lehet gondolni; őt mint Fidesz-alelnököt majd valószínűleg, ha úgy érzi bárki mint titokgazda, akkor fel fogja jelenteni... Ha ezt látni fogjuk, akkor visszavonom a gondolataimat; addig ezek állnak.

És amit Répássy képviselőtársam mondott, az pont hogy az ellenkezője annak, amit én mondtam, hiszen azt mondta, hogy a súlyos esetekben azért nem lesz feljelentés, merthogy ezáltal kiderülne, hogy valóban minősített adatokról van szó. Tehát akkor a súlyos eseteket lehet engedni! Az hadd menjen a médiában, mert egyébként, ugye, elismernénk, hogy ezek minősített adatok. Egyébként hozzáteszem, pont ezért kellene, hogy ne csak a titokgazdának legyen feljelentési jogosultsága, mert akkor azt lehetne mondani, hogy nincs ez elismerve, hiszen mondjuk, egy ellenzéki képviselő vagy akárki más, aki nem is volt ott azon a, mondjuk, nemzetbiztonsági bizottsági ülésen, ő teszi a feljelentést - ez nem tekinthető annak, hogy ez el van ismerve, majd az ügyészség meg fogja vizsgálni, illetve az arra hivatott szervek. Az ügyészség megteheti, meg tudja vizsgálni, mert tényekről van szó. Egy tényállítást megvizsgálni nem egy túl nagy jogász kérdés: elhangzott egy állítás, az minősített adat-e; ha pedig az, akkor meg kell büntetni, akárki is legyen az, kormánypárti vagy ellenzéki. Ez tehát ilyen egyszerű.

Úgyhogy nem húznám tovább a dolgot, mindenképpen támogatható a javaslat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imre alelnök úrnak adom meg a szót zárásként.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Ott folytatom, ahol Répássy képviselőtársam abbahagyta, hogy nagyon sok

bűncselekmény van, ahol feljelentés vagy magánindítvány szükséges ahhoz, hogy a hatóságok eljárjanak; ilyen a rágalmazás, becsületsértés, de bizonyos nemiség elleni bűncselekményeknél is a sértettre vagy a sértett képviselőjére bízva a törvényhozó, hogy tesz-e feljelentést, tesz-e magánindítványt. És ez nem kizárólag ennél a bűncselekménynél van; hozzáteszem, az én emlékeim szerint egyébként elég régóta ez a bűncselekmény a titokgazda feljelentéséhez van kötve.

A másik pedig: Bárándy képviselőtársam azt mondta, hogy valamelyik államtitkár akármilyen adatokat hoz nyilvánosságra. Ahhoz önnek ismernie kellene, hogy mi minősített adat és mi nem minősített adat. Én nem tudom, hogy ezt ön honnan tudja (*Dr. Staudt Gábor: Lehet feltételezés is.*), de ez számomra elég érdekes, hogy ön megállapítja, hogy bármelyik államtitkár vagy bármelyik miniszter nyílt, nyilvános parlamenti felszólaláson minősített adatokat hoz nyilvánosságra, mert ahhoz önnek tudnia kellene, hogy mi a minősített adat.

Másrészt pedig bizottsági üléseken - gondolom, nem árulok el vele óriási titkot - számtalan olyan adat is felmerül, amelyet egyébként a sajtóban, bárhol az ember már korábban olvashatott, tehát nem csak akkor olvashat utána, hanem előtte is; és olyan köztudomású tényeket is elmondanak, amit nyilván ha az ember nyilvánosságra hoz, semmilyen sérelem nem következik be. Egy zárt bizottsági ülés sem úgy történik, hogy végig olyan adatokat hoznak például a képviselők tudomására, amit egyébként sehonnan máshonnan nem tudhatnak.

Ezért tehát mindenképpen indokolt fenntartani a jelenlegi szabályozást, és én azt javaslom, ne vegyük tárgysorozatba a törvényjavaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely jelentkezett másodszorra, annak ellenére, hogy lezártuk a vitát. Személyes érintettségére hivatkozik?

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Nem, elnök úr, csak...

ELNÖK: De ha fontos, megadom a szót. (*Derültség.*)

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Nem, elnök úr, hagyjuk akkor! (*Derültség.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Megadom a szót viszont Fodor képviselő úrnak a válasz lehetőségére. (*Dr. Vitányi István: Ha fontos. - Derültség.*)

Fodor Gábor válasza

FODOR GÁBOR (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Engedjék meg a tisztelt bizottsági tagok, hogy először is megköszönjem, hogy érdemi vita folyt a javaslatról, hiszen a nem támogatót részéről is igazán érdekes és megfontolandó érveket lehetett hallani.

Ha megengedik képviselőtársaim, csak azért, hogy ne húzzam az időt, azoknak a képviselőtársaimnak az érveivel, akikkel egyetértek, nem foglalkoznék; itt Bárándy és Staudt képviselő urakra gondolok, mert teljesen egyetértek az ő érvelésükkel. Viszont röviden szeretnék reagálni Répássy államtitkár úr és Vas alelnök úr érveire.

Nos, Répássy államtitkár úr egy fontos kérdést vetett fel. Ez egyébként valóban egy lényeges jogelvi kérdés, hogy az állam büntetőjogi igénye vagy a minősített adat védelmének az igénye az erősebb-e egy ilyen vitakérdésben. Természetesen államtitkár úr is nyilván tudja, mint ahogy a jelen lévő képviselők is tudják, hogy valóban, az elmúlt évtizedek nyugati jogfejlődése, az információszabadság megerősödése pontosan ezt a problémát írja körül, illetve erről szól, amit Répássy

államtitkár úr fölvetett. Egyre erőteljesebben jelent meg az elmúlt évtizedekben minden, a nyugati világhoz tartozó államban az információszabadság igénye, amely a polgárokat és természetesen a közösségeket is megéri, illetve megilleti. Ez egy lényeges jogfejlődési kérdés; egészen másként néztünk ezekre a kérdésekre a hatvanas-hetvenes években, mint jelen pillanatban. Erről szólnak egyébként világbotrányok is, lásd Snowden-ügy és egyéb más kérdések.

Szóval azt, hogy melyik az erősebb egy adott helyzetben, szerintem a lehető legrosszabb megoldás, ha a titokgazda dönti el, szerintem ezt nem döntheti el saját maga valaki önmagára vonatkoztatva; nem mazsolázhatok a különböző titkok között, melyik az erősebb, melyik a kevésbé erős érdek vagy szempont egy adott helyzetben. Szerintem az a helyes, az a modern megoldás, hogy ezt a bíróság döntheti el egy vitás kérdésben, és ezt kell lehetővé tenni, mert bizony lehetséges, hogy az információszabadsághoz fűződő érdek erősebb a minősített adat védelmére vonatkozó érdeknél, mint amit az állam gondol önmagáról. Azt nem lehet, hogy ezt az érdeket, amelyet egyébként jogosan vet fel az államtitkár úr, mert el tudok képzelni olyan helyzeteket, hogy az államnak minősített adat titkosítására vonatkozó érdeke erősebb lehet, mint az információszabadságra vonatkozó szempont; ezt el tudom képzelni - de ezt nem döntheti el önmagában az állam! Tehát ha egy vitás kérdés van, akkor ezt bizony a bíróságnak kell eldönteni, zárt eljárásban természetesen, ahogy egyébként erről megfelelő módon a büntetőeljárás rendelkezik. Szerintem tehát ez a jogállami megoldás ebben a helyzetben, és ez a paragrafus nem egy jogállami megoldás.

A másik, amit államtitkár úr említett az érvei között a hivatali visszaéléssel kapcsolatban, ez is egy fontos és lényeges szempont, valóban, csak ahogy erre már Bárándy és Staudt képviselő úr is utalt, szeretném aláhúzni, hogy nem minden esetben lehet hivatali visszaélésre hivatkozni. A sajtóban jelennek meg olyan ügyek, újságírói megnyilvánulások, nyomozások eredményeként, amelyeket nem lehet hivatali visszaélés kategóriájába belegyömöszölni. Elég csak a Századvég-ügyre hivatkoznom, amiről a példám szolt, és aminek kapcsán elindult ez az egész javaslat, amely most a tisztelt bizottság előtt van; ezt sem lehet egykönnyen belegyömöszölni a hivatali visszaélés problematikájába! Úgyhogy ez nem elegendő. Én, szemben államtitkár úrral, azt gondolom, hogy itt nincs elegendő védelme a polgároknak arra vonatkozóan, hogy megismerjék az állam működését, hogy az állam átlátható működése világos legyen, transzparens legyen, ami egyébként egy 21. századi jogállamban egy természetes elvárás.

S hogy hogyan merül fel a törvény előtti egyenlőség, amit említett államtitkár úr: pont ezért merül fel a törvény előtti egyenlőség, hiszen ezért hivatkoztam a XV. cikkelyre, mert hogy ha az történik, hogy a titokgazda egyébként tetszése szerint válogathat a különböző minősített adattal való visszaélést elkövető személyek között, tehát saját maga önkényesen döntheti el ezt, az sértheti a jogegyenlőséget. Úgyhogy ezért azt gondolom, ez egy olyan alkotmányossági kérdés - ezért is fordultam az Alkotmánybírósághoz -, amelyik megérdemel egyébként egy alkotmánybírói vizsgálatot.

Én tehát azt kérem a tisztelt bizottságtól az előbb említett érvek alapján - és talán ezekkel a válaszokkal Vas képviselő úr felvetéseinek egy részére is válaszoltam -, hogy támogassák az indítványomat, mert azt gondolom, ez Magyarországnak a jogállamiságát vagy a magyar jogállamnak az erősségét, szilárdságát támogatná, erősítené, ha ezt a javaslatot a tisztelt bizottság támogatná és napirendre tűzné. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Határozathozatal következik. Kérdezem, ki támogatja az indítvány tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 3 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ez 6 nem. És ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 1 tartózkodás mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba.

Köszönöm szépen az előterjesztőnek az együttműködést.

FODOR GÁBOR (független): Köszönöm szépen. *(Távozik az ülésről.)*

b) A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénynek a terrorizmus elleni hatékonyabb fellépés érdekében szükséges módosításáról szóló T/7824. számú törvényjavaslat

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Következik a büntető törvénykönyvvel kapcsolatos, terrorizmus elleni hatékonyabb fellépés érdekében szükséges módosítás tárgyában előterjesztett T/7824. számú törvényjavaslat. A törvényjavaslat előterjesztőjeként üdvözlöm dr. Molnár Zsolt elnök urat - tessék helyet foglalni!

Tisztelt Elnök Úr! Érdeklődni szeretnék, kívánja-e szóban kiegészíteni vagy megindokolni.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm szépen, nagyon röviden, ígérem.

ELNÖK: Igen, akkor megadom a szót. Tessék parancsolni!

Dr. Molnár Zsolt szóbeli kiegészítése

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm szépen. Nagy tisztelettel veszem a lehetőséget, és köszönöm szépen a bizottságnak, hogy nagyon röviden meghallgat. Az előző napirendi pontnál természetesen érdeklődve figyeltem, mi történik és mi nem történik a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén *(Derültség.)* - nem bírtam ki ezt az egy mondatot; ilyen szempontból viszonylag autentikus forrás lennék ebben a kérdésben. *(Dr. Vitányi István kimegy a teremből.)*

Többekkel együtt készítettük ezt a javaslatot, ami előttünk fekszik, tisztelt elnök úr. Értjük azt a helyzetet, amely Európában, benne Magyarországon is lehetséges, hiszen a terrorizmusnak olyan új struktúrája, olyan új elkövetési módja, új agresszivitása jött létre, amivel szemben komplex védekezésre van szükség. Nem gondoljuk azt, sem előterjesztőként, sem a Magyar Szocialista Párt, sem azok, akik ezt támogatják, hogy önmagában egy Btk.-módosítás ezt megoldaná. Arra hívnám fel nagy tisztelettel a figyelmet a félreértések elkerülése végett, hogy mi nem Btk.-szigorítást, tehát nem büntetésítétel-szigorítást javasolunk. Tudom, hogy elnök úr ezt tudja, csak vannak olyan politikustársai, akik ezt nem mindig értik. Tehát ez nem arról szól, hogy emeljük meg a büntetési tételt, és akkor majd elrettennek a terroristagyanús személyek, hanem arról van szó, hogy a büntető törvénykönyvek - nem csak a magyar, hanem sok európai - alapvetően a nyolcvanas-kilencvenes évek terrorizmusához vannak igazítva, alapvetően. Nagy-Britanniában például 2006-ban történt egy nagyon komoly ilyen irányú reform, amely szigorított, sokkal tágabbra vonta - és itt mondom a kulcsszót - az előkészületi jellegű bűncselekmény gyanújának a nyomozati, illetve a vádemelési lehetőségét. A magyar Btk.-ban természetesen önmagában a terrorizmus büntetve van - tehát ebben sem vagyunk naivak -, azonban azok a változások, amelyeket egyrészt az internet és a média, másrészt a terrorizmusnak az előkészületi jellegű magatartásai közül a kiképzésekkel kapcsolatos magatartások jelentenek, ezek a vádhatóság, tehát az ügyészség, de már a nyomozó

hatóság számára is már az alapos gyanú megállapítását is nehézé teszik, nemhogy a vádemelést vagy a bíróság számára kétséget kizáróan bizonyítható tényállást. Ezért azt javasolnánk, mindenképpen szükség van arra, hogy ne a Btk.-ban megfogalmazott jelenlegi tényállásba kelljen valahogy belelátni ezeket az egyébként nagyon súlyos tényállásokat, hiszen a terrorizmus azzal kezdődik, hogy valakit kiképeznek, a terrorizmus azzal kezdődik, hogy finanszírozzák és propagandatevékenységet nyújtanak; az már csak egy végpont, amikor valaki bombával, Kalasnyikovval vagy mással jelenik meg. Ezért, hogy ne kelljen ilyen értelmezési harcot vívni abban, hogy belelátható-e majd ebbe az előkészületi jellegű bűncselekménybe, hiszen a terrorizmusnak az előkészülete is bűncselekmény, ezért beszélek előkészületi jellegű tényállásokról, tehát hogy ne legyen ez az értelmezési vita, ezért lenne egyértelmű és helyes, ha ezek a tényállások önállóan bekerülnének.

S ha most zárszóként kellő demagógiával lehetne élni, amit természetesen nem teszek meg, de azt nem bírom ki, hogy itt azért el fog dőlni, kik gondolják komolyan adott esetben a magyar emberek biztonságáért való fellépést.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Eddig két jelentkezőt láttam, Bárándy Gergely és Répássy Róbert képviselő urakat. Bárándy Gergelynek adok szót.

Hozzászólások

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Természetesen részben bizottsági tagként, képviselőként, részben pedig mint a javaslat egyik előterjesztője szeretnék egypár kiegészítő gondolatot fűzni ahhoz, amit bizottsági elnök úr elmondott az imént.

Valóban, a cél az, és picit szeretném érzékeltetni, talán úgy lehetne összefoglalni, hogy aki a terrorizmussal bármiféle erkölcsileg elítélhető viszonyrendszerbe kerül, azt lehessen büntetőjogi eszközökkel büntetni. Azaz nem feltétlenül csak a terrorcselekmény és az ahhoz kapcsolódó egyes magatartások, mint akár természetesen a kísérlet vagy az előkészület válják büntethetővé, hanem minden olyan magatartás, amely a terrorizmussal összefügg, és természetesen, ahogy mondtam, erkölcsileg elítélhető.

Azt gondolom, az egyik legfontosabb erénye ennek a javaslatnak, amire részben Molnár képviselőtársam már utalt, hogy itt nem arról van szó, hogy büntetési tételeket szigorítunk és ezzel próbálunk elérni eredményt. Van benne ilyen is, de ott inkább azért történik mindez, mert hogy összhangba kerüljön a terrorizmussal kapcsolatos összes tényállásnak a büntetési tételkerete egymással. Tehát ott a törvény koherenciájára, belső arányosságára próbáltunk ezzel odafigyelni. De ami itt a lényeg, hogy a terrorcselekmény előkészületi magatartásába értelemszerűen csak azok az esetek tartozhatnak, amikor egy konkrét terrorcselekménnyel kapcsolatban valósít meg valaki bármiféle szervezői magatartást. Itt most értem ez alatt a Btk.-ban megfogalmazott előkészületi magatartásokat a körülmények megkönnyítésétől kezdve a klasszikus „ajánlkozik, vállalkozik, közös elkövetésben megállapodik” elkövetési magatartásokra gondolva itt. De ha nem egy konkrét terrorcselekményt készít elő, hanem általában a terrorizmussal összefüggésben valósít meg valamilyen, egyébként a köznapi értelemben vett előkészületi jellegű cselekményt, így például népszerűsíti a terrorizmust; nem egy terrorcselekményről van szó, hanem úgy általában a terrorizmus népszerűsítéséről, nem kapcsolható konkrét terrorcselekményhez, így előkészületi magatartásként sem jöhet szóba, ha valaki részt vesz terroristacsoportban vagy toboroz terroristacsoportba vagy kiképez terroristacsoportban valakit, mert nincs egyelőre konkrét terrorista cselekmény, amelyhez az ő magatartása kapcsolódhatna, s ha ilyen konkrét terrorista cselekményt

nem tudunk igazolni, akkor ezek a magatartások a jelenlegi Btk. szerint büntetlenek maradnának. Ez a javaslat tehát arra tesz indítványt, hogy minden ilyen jellegű magatartás, amely a terrorizmus előkészítését szolgálja vagy későbbi bármilyen terrorcselekmény megvalósítását, ezt tudja a Btk. büntetni. S nem csupán azért, mert erkölcsileg ez elítélendő, hanem az előkészületi magatartásoknak értelemszerűen talán a legfontosabb büntetőpolitikai megfontolása mindig is az volt, hogy amellet, hogy a kirívóan súlyos bűncselekményeknél már az ilyen nagyon korai stádiumban megvalósított bármilyen cselekmény is szankcionálható legyen, tehát a represszív jellege érvényesülhessen a büntető törvénykönyvnek, sokkal jelentősebb ennél az, hogy a befejezett bűncselekmény megelőzésére lényegesen nagyobb az esély. Lényegesen nagyobb az esély akkor, ha már egy kezdeti stádiumban meg tudjuk azt fogni, aki ilyen cselekmény elkövetésére szeretne vállalkozni, ajánlkozik, s a többi.

Itt, ha úgy tetszik, az előkészületi magatartáshoz képest még egy lépéssel tudjuk előbbre hozni a büntethetőséget. Nem kell még csak azt sem megvárni, hogy konkrét terrorista cselekményt kívánjon elkövetni, hanem ha már ő olyan cselekvéssort hajt végre, amely később ahhoz vezet, hogy ő vagy más terrorista cselekményt valósítson meg, akkor ezt már itt meg lehet akadályozni, büntetni lehet, és így, azt gondolom, jó eséllyel meg lehet akadályozni a terrorista cselekményeknek vagy legalábbis egyes terrorista cselekményeknek a végrehajtását, egyrészt; másrészt hatékonyabban lehet föllépni terrorszervezetekkel szemben. *(Dr. Vitányi István visszatér a terembe.)*

Még egy vonatkozását szeretném kiemelni ennek a javaslatnak, ez pedig a büntetőjog hatályának alkalmazása. A magyar büntetőtörvényt kell alkalmazni, és itt bekerülne ebbe a körbe az összes olyan cselekmény, amely a terrorizmussal összefügg. Magyarán szólva, bárki bárhol bármilyen terrorgyanús cselekményt hajt végre vagy ilyen jellegű magatartást követ el, az büntethető lenne. Azt gondolom, e mellett a legsúlyosabb érv az állami önvédelmi elv, amely szerint amelyik magatartás veszélyes a magyar társadalomra és a magyar emberek biztonságára, azt Magyarország tudja büntetni. Egyébként - csak egy példát mondok -, ha valaki Szíriában, mondjuk, egy holland állampolgár az Iszlám Államhoz csatlakozik, hiába fogja meg itt a magyar rendőrség és hiába vannak bizonyítékok, nem járhat el vele szemben. Ugyanis sem a személyi hatály, sem a területi hatály alapján ezt nem teheti meg. De egyrészt a kölcsönös szolidaritási elv alapján, másrészt az állami önvédelmi elv alapján, amelyek ma is részét képezik a büntető törvénykönyvnek, és itt a magyar büntetőjog alkalmazását elrendeli, ha ezt kiterjesztjük mindezekre a cselekményekre, akkor nemcsak Magyarország biztonságát tudjuk ezzel szavatolni, hanem, ha úgy tetszik, egész Európa vagy az egész világ biztonságát - és nyilván ezt minden állam büntető törvénykönyvébe át kell vezetni -, hiszen bárhol, ahol megfogják, az az érdek, hogy ha egy ilyen embert bármikor, bármelyik országban megfognak, ott vele szemben el lehessen járni és el lehessen ítélni, adott esetben kiadni más ország számára.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy ez a javaslat, függetlenül attól a vitától egyébként, amelyet nyilván le fogunk folytatni, hogy alaptörvény-módosításra van-e szükség vagy nincs, ez ettől függetlenül a büntető törvénykönyvben megteremtené a terrorizmus büntethetőségének minden lehetséges formáját. Ha valakinek még eszébe jut valami - nyilván mi nem tudtunk ennél többet betenni -, tehát ha valaki valahol még lyukat lát ebben a rendszerben, akkor azt értelemszerűen módosító javaslattal tudjuk kezelni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy Róbert képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Elnök Úr, tisztelt Bizottság, tisztelt Előterjesztők! Csak a saját véleményemet mondom: a javaslatban semmi olyan nincs, amivel ne lehetne egyetérteni, viszont nincs is benne túl sok újdonság, tehát mondhatnám, hogy túl sok hozzáadott értéket nem tartalmaz a javaslat. Ennek az az oka, hogy igyekeztek úgy megfogalmazni az előterjesztők, hogy már eddig is ismert és büntetendő tényállásokat próbáltak kicsit újrendezni és új elnevezéssel, új szerkezetben előadni. De nincs új a nap alatt; az már kiderült Bárándy képviselő úr felszólalásából is, hogy nagyon nehéz lenne rámutatni arra a pontra, ahol a terrorcselekmény vagy annak valamilyen stádiuma a magyar jog szerint pillanatnyilag ne lenne büntetendő. Mert nehéz ilyen pontot találni: a terrorcselekmény, a terrorizmussal összefüggő minden magatartás a Btk. büntetendő. Lehet ezen szigorítani, lehet a megfogalmazásokon változtatni, de ezért mondom, hogy túl sok hozzáadott értéket nem tartalmaz.

A magam részéről inkább tartózkodnék, mert elfogadom, hogy ez is egy lehetséges megközelítés, de ettől egyébként nem fogják a terroristákat elkapni. Az ugyanis nyilvánvaló, hogy a büntetőjogi felelősségre vonás már csak az elfogás után következhet be, márpedig az elfogáshoz, a terroristák elfogásához a végrehajtó hatalom megerősítésére lenne szükség, arra lenne szükség, amiről mi tárgyalunk: arra, hogy az Alaptörvényben a végrehajtó hatalom, megfelelő garanciák mellett, széles körű jogosítványokat kapjon. A terroristák ritkán olvasnak Btk.-t, ráadásul tisztában vannak azzal, hogy amit tesznek, az törvénytelen. Nyilván más okaik vannak arra, hogy ezt a törvénytést megteszik, ideológiai okok, vallási okok, s a többi, s a többi. Tehát kifejezetten azt tudom mondani, hogy - a bizottság tagjait nem megsértve - a jogászok most egy kicsit féle kellene itt tenni, és inkább a végrehajtó hatalom és a rendészeti szervek, terrorellenes szervek megerősítésére lenne szükség. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely képviselő úrnak adok ismét szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Amit Répássy képviselő úr mondott, azt gondolom, az nem teljesen fedi a valóságot, már ami a szakmai részét illeti. Ugyanis abban önnek igaza van, államtitkár úr, hogy a konkrét terrorcselekménnyel kapcsolatban, tehát ha már egy konkrét terrorcselekményről beszélünk, ott sok minden vagy talán minden - még ezt is megkockáztatom - büntethető a mai Btk. alapján. Pontosan az a probléma, hogy a terrorizmus mint jelenség nem egy büntetőjogi fogalom, nem illeszthető be, nem kategorizálható; annak egy részét képezi egy konkrét terrorcselekmény, de részét képezi már a terrorizmusnak mint magatartásnak az is, amikor terrorszervezetek, terrorizmusra szakosodott csoportok vagy terrorcselekmény elkövetésére vállalkozó csoportok alakulnak, abban kiképzést végeznek. Ha megmutatná nekem képviselőtársam, hogy ma hogyan lehet azt büntetni a magyar büntetőjog szerint, amikor valaki az Iszlám Államhoz kimegy kiképzésre, akkor annak nagyon örülnék. Mert az én tudomásom szerint erre nincs bűncselekmény ma. (*Dr. Vas Imre: Az már előkészület.*) Nincs bűncselekmény semmi olyanra... Nem előkészület! - hallok Vas képviselőtársamat. Az előkészület konkrét terrorcselekményhez kapcsolódó előkészület kell hogy legyen, nem lehet általában a terrorizmushoz kapcsolódó előkészület. De nagyon jól mutatott rá egyébként, és nagyon jól érzi, mint, mondjam azt, bocsánat, hogy ezt mondom, de szinte laikus megközelítésből (*Derűtség.*), hogy ezek valóban előkészületi magatartások, csak nem a konkrét terrorcselekményhez kapcsolódó elkövetési magatartások, hanem a terrorizmushoz mint kriminológiai

jelenséghez kapcsolódó előkészületi magatartások. És talán itt lehet a legjobban ezt megfogni.

Ami hiányzik ma a Btk.-ból, az az, hogy nem egy konkrét terrorcselekményhez, hanem általában a terrorizmushoz kapcsolódó előkészületi jellegű magatartásokat lehessen büntetni. Ez az új benne - mondom ezt Répássy képviselő úrnak is -, nem az, hogy a konkrét terrorcselekménnyel kapcsolatban mi van benne. Ha megnézi a tényállásokat, számos olyan elkövetési magatartás szerepel ezekben a tényállásokban, amelyek újak. Tehát itt nem arról van szó, hogy megpróbáltunk valamit azért ebből kihozni, hogy be lehessen nyújtani egy javaslatot, hanem ezek a magatartások valóban újak, és még egyszer mondom, ez az igazi újdonság benne, hogy nem egy konkrét terrorcselekményhez, hanem magához a terrorizmushoz kapcsolódó előkészületi jellegű magatartásokról van szó, ami jelenleg nem büntethető. S még egy, amit újra kiemelnék: a hatály, a magyar büntetőtörvény hatálya, ami viszont egy vadonatúj elem a Btk.-ban. Erre külön föl hívnám a figyelmet.

Úgyhogy ezért és ezekkel a mondatokkal próbálnám meggyőzni fideszes és KDNP-s képviselőtársaimat arról, hogy érdemes ezt a javaslatot támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imre alelnök úrnak adok szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Azt hiszem, a bizottság egyetlen tagjával sincs abban vita, hogy minden, ami a terrorizmushoz kapcsolódó cselekmény, erkölcstelen cselekmény, azt nyilván büntetni kell; szerintem ebben nincs a teremben ülők között vita. Viszont nekünk az az álláspontunk, hogy a jelenlegi Btk. ezeket a cselekményeket teljes mértékig lefedi. Úgyhogy ezért nem javasoljuk tárgysorozatba venni a törvényjavaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További hozzászólót nem látok. Megadom a szót válaszára dr. Molnár Zsolt elnök úrnak.

Dr. Molnár Zsolt válasza

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Hát, akkor így csináltak a kormánypárti képviselők nekem egy mai sajtótájékoztatót, illő tisztelettel.

Szóval, én azt nem értem, illő tisztelettel, elnök úr, hogy a tárgysorozatba vétel nem feltétlenül azt jelenti, hogy ez az ügy eldőlt; az azt jelenti, hogy vitatkoznánk még erről. Lehetne szépíteni, jobbá tenni - ez nem egy lezárt kérdés. Úgy látom, nem tudunk kibújni, vagy nem tudnak önök kibújni abból a helyzetből, hogy amit az ellenzék javasol, az még azt sem éri meg, hogy egyáltalán vita legyen róla.

Az meg szerintem jogi nonszensz, hogy a jelenlegi Btk. szerint ezt lehet büntetni. Nagy tisztelettel megkérdeznénk majd ügyész kollégákat vagy talán azokat az országokat, ahol a terrorizmus sajnos már nem elvont, hanem egzakt problémává vált. Nagy-Britanniában pontosan ezért történtek meg ezek a módosítások. Nyilván a magyar jogásztársadalomnak a kormánypárti része ezt jobban tudja, hogy ez hogy van. El fogjuk ezt fogadni, nyilván kommunikálni fogjuk, hogy akkor nyilván a magyar emberek biztonsága hogy és mint helyes és mint nem helyes.

Bárándy képviselő úrnak a legfontosabb mondata az volt, hogy ne kelljen megvárni, amíg egy terroristagyanús személy cselekményei átváltanak egy terrorcselekmény előkészületi magatartásába. Mert abban természetesen Répássy képviselőtársamnak teljesen igaza van, hogy egy terrorista nem olvas büntető törvénykönyvet, és általában az sem nagyon érdekli, hogy hogyan rendelik büntetni az ő cselekményét. Az viszont igaz, hogy a hatóságok számára nem adatik meg a

lehetőség, hogy még idejekorán fülön csípjék azokat, akik amikor már átváltak egy konkrét terrorcselekmény előkészületébe, onnan már nagyon kétesélyes a játszma, hiszen vagy megvalósul a terrorcselekmény és befejezetté válik, vagy pedig sikerül még kísérleti vagy előkészületi szakaszban megakadályozni. Ez már nagyon kockázatos a hatóságokra nézve. Sokkal logikusabb ezt abban a stádiumban fülön csípni, amikor még az egzakt, konkrét terrorveszély nem következik be. Ilyen például a kiképzőtáborban olyan részvétel, amikor valaki nem konkrét terrorcselekmény megvalósításának az előkészületét végzi, hanem általános kiképzést kap, vagy ilyen a propagandának egyes olyan részei, amely, tudjuk, a terrorizmus úgy születik, hogy az ideológiát terjesztik, és segítik ezeknek a népszerűsítését például az interneten.

Nem rabolom az önök idejét. Nagyon sajnálom, hogy odáig nem tudunk eljutni, hogy legalább egy tárgysorozatba vétel és vita legyen. De nyilván azt nem lehet meggátolni, hogy a jogásztársadalomban és a magyar közéletben ez a polémia folytatódjon. Köszönöm szépen, elnök úr, hogy itt lehettem.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Határozathozatal következik. Kérdezem, ki támogatja a T/7824. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* Ez 3 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ilyet nem látok. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7 tartózkodás mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba.

Elnök úr, köszönöm szépen az együttműködést. *(Dr. Molnár Zsolt távozik az ülésről.)*

c) Az 1944. október 1-jét követően a Szovjetunióba elhurcoltak szabadságkorlátozása miatti kárpótlásra jogosultak körének bővítéséről szóló H/7644. számú határozati javaslat

Tisztelt Bizottság! A c) pont alatt szereplő H/7644. számú határozati javaslat következik, amely az 1944. október 1-jét követően a Szovjetunióba elhurcoltak szabadságkorlátozása miatti kárpótlásra jogosultak körének bővítéséről szól.

Megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, akit tisztelettel köszöntök a bizottság ülésén. Parancsoljon!

Heringes Anita szóbeli kiegészítése

HERINGES ANITA (MSZP): Én is köszöntöm a bizottság tagjait, és remélem, hogy ezt a javító, jobbító szándékú határozati javaslatot támogatni tudják, hiszen sok idős ember életét befolyásolná ez a határozati javaslat, amennyiben tárgysorozatba vennék és engednék, hogy a hadigondozásról szóló törvényt módosítani is tudjuk majd. Hiszen arról szól ez a dolog, hogy önök egyszer már bővítették a jogosultak körét tavaly júniusban, ezért is örültem, amikor ezzel a problémával, amit itt most leírok, hozzám fordult egy idős hölgy, hogy öneki nem jár most ez a juttatás, és kéri, hogy hadd kapják meg ők is. Neki ugyanis az a véleménye, hogy bárki, aki egy napot is hadifogságban töltött, annak a feleségének ugyanúgy járjon ez a gondozási díj, mint azok számára, akik három évet töltöttek, mert ő azt mondta, hogy higgyük el, aki legalább egy napra, egy hétre vagy egy évre ilyen élethelyzetbe került, annak ez rányomta a bélyegét az életére és a családjá életére is. Ezért kéri, miután itt nem nagy összegről van szó az állam és a kormány oldaláról nézve, viszont egy nyugdíjas korú, idős embernek rengeteg pénzt jelentene ez, és a kicsi lelkét is megnyugtató. Azt gondolom, miután összességében sajnós már nem sok embert érint, ám az összeg sem olyan nagy, ez egy gesztus lenne, hogy mi foglalkozunk az emberekkel, egy olyan

döntést hozunk, amivel az emberek életét tényleg befolyásolni tudjuk, ezzel a kis összeggel is egyébként ezt az élethelyzetet valahogy elsimogatni bennük. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Kérdezem, ki kíván hozzászólni. Répássy Róbert, Teleki László és Staudt Gábor jelentkezett. Répássy Róbert képviselő úrnak adom meg a szót.

Hozzászólások

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Bocsánat, nem akartam megelőzni a támogatókat. *(Dr. Staudt Gábor: Honnan tudod? - Derültség.)* Feltételezem, hogy Teleki képviselő úr támogatni fogja. *(Dr. Bárándy Gergely: Ezek szerint ti nem.)* Én problémásnak tartom a műfajt, a parlamenti műfajt, hogy egy határozati javaslatot nyújtottak be. Nyilván számos módja lenne ennek, hogy egy ilyen vizsgálatot kérjünk, hogy miért nem jár, mondjuk, kárpótlás ezeknek az özvegyeknek. Úgyhogy ha én valamiért nem támogatom, az kifejezetten ez a határozati javaslati forma.

Egyébként a kárpótlási jogszabályok részben és főszabályként törvényben vannak, de vannak egyébként kormányrendeleti szinten is, tehát tulajdonképpen nem kell feltétlenül mindjárt egyből törvényt alkotni. Nekem az lenne a javaslatom, hogy a képviselő asszony, illetve akik támogatják, forduljanak a kormányhoz interpellációval vagy írásbeli műfajjal, ami pontosan meghatározza azt, hogy mely személyi körre szeretnék kiterjeszteni, és hogy ezekre a személyi körökre jelenleg milyen módon terjeszthető ki a kárpótlás hatálya. Tehát én azt mondom, hogy nem határozati javaslatot kellene benyújtani, hanem kifejezetten a képviselői jogokkal élve, kérdést föltenni vagy interpellációt intézni ebben a kérdésben. Nem tartom kizártnak, hogy akár pozitív választ is tud erre a kormány, az illetékes tárca mondani.

Azzal együtt is, hogy szerintem az mérlegelés kérdése, milyen tartamú szabadságelvonás után járjon kárpótlást. Nagyon óvatosan kell fogalmazni, mert nyilván igaza van képviselő asszonnak abban, hogy akármennyit volt valaki hadifogságban, bizonyos szenvedéssel jár ez, és nem lehet ezeket méricskélteni, de ugye itt azért amiről szó van, az az, hogy az államnak a felelőssége, illetve az államnak inkább a szolidaritása mikor lép be. Én azt gondolom, jelenleg ez most jól van meghúzva, tehát olyan időtartam után jár, ami már azért a közös szolidaritásunkat, így sok évtizeddel az események után is indokolja. Úgyhogy szerintem az időtartamot figyelembe kell venni. Az egy nappal én biztosan nem értenék egyet; lehet, hogy egy ennél hosszabb időtartamot már figyelembe lehetne venni, de az egy nappal nem értenék egyet, tehát hogy már önmagában a hadifogságba hurcolás ténye kiváltsa a kárpótlást, azzal nem értek egyet.

Összességében tehát én a határozati javaslati forma miatt nem támogatom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Teleki László képviselő úrnak adok szót.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Pontosan az a lényeg, amit Répássy képviselőtársam is mondott, hogy abban az esetben, ha a parlament ezt tárgyalni fogja, akkor egy olyan határozatot fogad el, amely a kormánynak ad feladatot abban, hogy alkosson egy olyan határozatot, amelynek alapján tudja támogatni azt az előterjesztést, amelyet láthatunk magunk előtt. Ezért én azt gondolom, nem lehet kérdés az, hogy egy olyan formát választottak a betérjesztők, amely talán a leglegitimebb, ha az Országgyűlésen keresztül kívánják ezt az érdeket érvényesíteni, és mint ahogy képviselőtársam is elmondta előterjesztőként, ez egyébként összességben sem olyan túl nagy, amit ne

lehetne támogatni, a másik oldalról pedig egy olyan humánus eszköz, amely, azt gondolom, mindenképpen megilleti azokat, akiket érint ez az előterjesztés. Ezért a magam részéről, illetve a Magyar Szocialista Párt mindenképpen támogatjuk az előterjesztést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor képviselő úrnak adok szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Véleményem szerint támogatható a határozati javaslat, főleg annak tükrében, hogy a kormány lehetőséget kap arra, hogy átgondolja ezt a témát.

Én azt látom, hogy egy elképesztő káosz alakult ki a kormány fejében is, hiszen annak idején, amikor benyújtottam a Ház elé - nem ez a bizottság tárgyalta a tárgysorozatba vételt, hanem a Honvédelmi bizottság; akkor még Hende Csaba volt a honvédelmi miniszter - azt a javaslatot, hogy a kormány gondolja újra, hogy az 1994-es törvényben meghatározott, hadirokkantaknak, hadiárvának, hadiözvegyeknek járó, a kommunizmus alatt elvont juttatásokat és a juttatások kárpótlását nem kellene-e újragondolni, hiszen 1994-ben csak egy egyösszegű, minimális, az elvont juttatásokhoz nem igazodó kártérítésre volt lehetőség. Érezhetjük, hogy nem mindegy, hogy valaki, mondjuk, negyven éven keresztül nem kapta azt a havi juttatását, amit a korábbi, a kommunisták által eltörölt hatályos jogszabályok meg kellett volna kapnia, vagy esetleg egy éven keresztül nem kapta, mert mondjuk, meghalt néhány év után, és a járadék addig járt volna a részére. S akkor Hende Csaba azt mondta, hogy újabb kártérítési kategóriát nem nyit meg a kormány, ezt akkor sajnálattal vettük tudomásul, utána azonban nagyon sok más témában megnyitott a kormány újabb javaslatokat és kártérítési jogcímekeket.

Örülünk neki, hogy most a kormány elé került újra a téma, de azt szeretnénk, ha valóban érdemben foglalkoznának vele. S úgy érzem, a téma jóval tágabb annál, mint ami most előttünk van; természetesen ezzel is egyet tudunk érteni. Azt gondolom, hogy a Fidesz, amely mindig antikommunistának mondta magát, illene, ha jobban foglalkozna azokkal az emberekkel, akiktől éppen a kommunisták vonták el a juttatásaikat, illetve szenvedtek el különböző sérelmeket amiatt, hogy elhurcolták őket.

Nagyon fontos, hogy bizonyos körben örökölhethőnek is kellene lenni ezeknek a juttatásoknak. Aki nélkülözésben nőtt fel, mert mondjuk, az édesapja megsérült vagy meghalt a fronton, és tőle elvonták ezeket a juttatásokat, miután már a frontszolgálatos szülő meghalt, véleményem szerint járhat, örökölhethő az az elvont juttatás, hiszen az ő gyermekei is nélkülözésben nőttek fel a juttatások elvonása miatt.

Úgyhogy ez egy nagy téma, ezért jó lenne a határozati javaslatot benyújtani, mert módosító javaslatokkal adott esetben ezt még bővíteni is lehetne. Véleményem szerint akár az előterjesztő is benne lehet, hogy ezt egy tágabb körre kinyissuk. De először is vegyük tárgysorozatba, és utána meglátjuk, hogy mit tudunk kezdeni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imre alelnök úrnak adok szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Én még egy problémát vetnék föl, azon kívül, hogy szerintem sem jó a probléma megoldására a határozati javaslati forma. Az Alaptörvény U) cikk (9) bekezdése értelmében új kárpótlási jogcím jogszabályban nem állapítható meg. Ez az én érzésem szerint új jogcímet kíván teremteni.

A másik pedig, hogy csatlakozom Répássy képviselőtársamhoz: egyáltalán nem jó erre a határozati javaslat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy Róbert képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Csak röviden. Igen, én is ismerem, én is mérlegeltem, hogy az Alaptörvény U cikkére hivatkozzam-e, de igazából azért nem hivatkozom rá, mert a képviselő asszony javaslata egy már meglévő jogcím alapján akarja az egyébként mások számára megállapított kárpótlás feltételeit megváltoztatni; tulajdonképpen rövidíteni akarja azt az időtartamot, amely után ez járjon.

De azért itt még egy szempontra felhívnam a figyelmet; még egyszer mondom, nagyon óvatosan kezeljük ezt a témát, mert nyilván szenvedést és szenvedést nem lehet összehasonlítani, nem lehet relativizálni. De az állam felelőssége szempontjából azért 1944. október 1-je a kezdő időpont, és azt mondja a képviselő asszony, hogy bárkit bármilyen rövid időre vittek el, tehát nem egy éven túl, hanem egy évnél rövidebb időre vitték el: azért '44 októberében a magyar államnak nem túl sok köze volt ahhoz, hogy a Szovjetunióba elhurcoltak valakit, mert a magyar állam háborúban állt éppen a Szovjetunióval. Tehát az a '45 utáni időkre már igaz, hogy akkor már a magyar állam nem tette meg az állampolgárai védelmére vonatkozó kötelezettségét, de a '44-es időszakra... És ha visszamegyünk az időben, azt mondja képviselő asszony, hogy ha rövid időre is elhurcolták, akár, mondom, fél évre vagy ennél rövidebb időre elhurcolták, az még bőven beleesik abba az időszakba, amikor még a magyar állam egyébként hadban állt a Szovjetunióval.

Mondom, nem szeretnék méricskélgni, mert nyilvánvaló, hogy ugyanaz a fájdalma annak, akit '44. október 1-je után hurcoltak el a Szovjetunióba, mint akit '45 októberében hurcoltak el, de a magyar állam szempontjából nem ugyanaz a felelősség, szerintem. Ennyit akartam csak jelezni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, csak egészen röviden két dolog; a harmadikat Répássy képviselő úr elmondta, és egyetérték velem, hogy itt nincs új jogcím, csak arról van szó, hogy a mérték és a feltételrendszer változna.

Az egyik dolog, amit szeretnék megemlíteni, hogy ezt az október 1-jét sem önkényesen találtuk ki, hanem jelenleg a jogszabályban ez szerepel. Tehát ezt egész egyszerűen átvette az előterjesztő.

A másik, hogy a határozati javaslat, azt gondolom, jelen esetben, ha úgy tetszik, a legjobb műfaj. Mert ha egy képviselő kérdezi a kormányt, akkor a kormány arra válaszol valamit - vagy egyetért vele, vagy nem ért vele egyet. Az Országgyűlés ebben a helyzetben, ha határozatot hoz, akkor a kormány számára kötelezően ír elő egyfajta magatartásmintát. Tehát pontosan erről van szó. S ha megnézik a megfogalmazást, képviselő asszony sem egy konkrétumot ír le a határozati javaslatban - akkor lehetne természetesen törvény -, hanem valójában a kormány számára hagyja nyitva azt a mozgásteret, hogy a fenti indokok alapján, méltányolva a határozati javaslatban szereplő érveket, módosítson a rendeleten, módosítson a szabályozáson. Tehát én azt gondolom, a műfaj kifejezetten idevaló és a legjobban találta el képviselő asszony, hiszen pontosan a részletszabályok kidolgozását, azt, amiről Répássy képviselő úr beszélt, hogy milyen mértékben méltányol mit a kormány, ha mondjuk, ugyanolyan módon értékeli és ugyanolyan összeggel kárpótolja azokat, akik hosszabb időt voltak, vagy akik kevesebb időt voltak, azokat kevésbé magas összeggel, tehát e

vonatkozásban abszolút nyitva hagyja képviselő asszony a kormánynak a lehetőséget. Ezért jó szerintem a határozati javaslat, és ezért támogatjuk mi ennek az elfogadását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Érdeklődöm, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok ilyet, akkor megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak válaszlehetőségre. Parancsoljon!

Heringes Anita válasza

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. Nagyon sok képviselőtársam elmondott nagyon sok érvet, ami miatt én is azt gondolom, mindentől függetlenül nagyon szépen kérem, hogy ezt a határozati javaslatot vegyék tárgysorozatba. Hiszen olyan idős emberekről beszélünk, akiknek ez az egy-két-három-négy hónap, ami még eltelhet, amire valamilyen lépés elindul a jogalkotásban, azt gondolom, valóban meghatározó tud lenni. Szerintem most emelkedjünk felül minden pártpolitikai alapon, és tényleg nézzük úgy, hogy ezeknek az embereknek szerintem ez megérdemelt juttatás. Ezek az emberek tényleg olyan élethelyzetbe kerültek, amelyben mi szerencsére nem voltunk még, és ezért fel sem tudjuk mérni, hogy milyen élethelyzet ez.

Ezért nagyon szépen kérem, hogy legalább tárgysorozatba vegyék ezt a javaslatot, és legalább elindulhasson ez a folyamat, hogy a végén egy olyan döntés születhessen, ami ezeknek az embereknek megnyugtató, és picit is rendbe hozza azokat a dolgokat, amelyek akkoriban történtek. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Határozathozatal következik. Kérdezem, ki támogatja a határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 3 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ez 2 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 5 tartózkodás mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba.

Köszönöm szépen képviselő asszony együttműködő részvételét. *(Heringes Anita távozik az ülésről.)*

Az LMP képviselőcsoportjának megkeresése Jakab István alelnök 2015. október 26-ai ülésvezetése tárgyában (IUB/74-1/2015.) (Állásfoglalás kialakítása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 61. §-a szerinti eljárásban)

Az elnök szóbeli kiegészítése

Tisztelt Bizottság! Van egy ügyrendi kérdés, amelyben Schiffer András frakcióvezető úr megkereste a bizottságunkat. Ezt a levelet tudomásom szerint a meghívó mellékleteként minden képviselő megkapta. Minden képviselő megkapta ezenkívül az országgyűlési törvény és a határozati házszabály vonatkozó pontjait, valamint a határozati javaslatot. Ezzel kapcsolatban ezen túlmenően nekem további előadnivalóm nincs.

Kérdezem a bizottságot, kíván-e valaki ehhez az ügyrendi kérdéshez hozzászólni. Tájékoztatásul közlöm, hogy legjobb tudomásom szerint jelen volt Sallai képviselő úr, de láttam, hogy feladta és elment. Megadom a szót Bárándy képviselő úrnak.

Hozzászólások

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is azt szeretném mondani, hogy itt egy határozati javaslatban több téma szerepel, és van, amit tudunk támogatni, van, amit nem, úgyhogy ha van rá mód, szeretnénk majd külön szavazást kérni az egyes pontokról.

ELNÖK: Ennek semmi akadálya.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Kezdeném az elején: az első bekezdéssel nem tudunk egyetérteni. Ugyanis volt már ilyen indítványunk nekünk is, amely Répássy képviselő úr, akkor államtitkár úr és az énköztem lezajlott vita során éppen Jakab alelnök úr ülésvezetését bírálta. Ugyanis annyi történt - és mindjárt rátérek, hogy hogyan kapcsolódik ez ide -, hogy Répássy államtitkár úr ugyanarról a témáról beszélt, amiről később én; az ő hozzászólásába nem szólt bele levezető elnök úr, az enyémben igen, és megvonta tőlem a szót. Márpedig vagy mind a kettőnké tárgytól eltérés volt, vagy egyikünké sem - meglátásom szerint ez utóbbi.

Azért mondom ezt el, mert itt is arról van szó, hogy vannak olyan esetek, amikor ugyan mérlegelési jog illeti meg a levezető elnököt a tekintetben, hogy a felszólaló indokolatlanul eltér a tárgytól vagy a vitában saját vagy más beszédét ismétli indokolatlanul, azonban vannak olyan objektív esetek, amikor ez megítélhető, hogy igaza van vagy nincs igaza.

A bizottságunknak azért van felülvizsgálati lehetősége a levezető elnök úr tevékenységével kapcsolatban, amiért, mondjuk, a bíróságon is van fellebbezési lehetőség, és adott esetben, ha helytelen tényekből helytelen következtetéseket von le az elsőfokú bíróság, akkor a másodfokú bíróságnak bizony lehetősége van arra, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelése ellenére ő másként ítélje meg az esetet. Én azt gondolom, és itt talán jó helyen mondom, hogy ha jól tudom, egyetlen olyan ember él a földön, a szentatya, a római pápa, akinek hitéleti kérdésben megkérdőjelezhetetlen a szava. Mindenki másnak megkérdőjelezhető és mindenki másé felülbíráható; legalábbis hivatalosan - nem hivatalosan, tudom, hogy Magyarországon is él egy ilyen ember. *(Szórványos derűtség.)* De több ilyen legalább nem kellene biztosítani. Tehát ahogy a bizottságnak a házszabály lehetőséget ad a felülvizsgálatra, ami az ülésvezetést illeti, ahogy a bíróságon még a jogerős ítélettel szemben is vannak rendkívüli perorvoslati lehetőségek, itt kimondani egy eseti jellegű állásfoglalásban most már másodszor azt, hogy gyakorlatilag az ülésvezető elnöknek a mérlegelési joga felülbíráhatatlan, azt gondolom, ez nem helyes. Pedig ez az állásfoglalás ezt teszi.

Teljesen mindegy, hogy objektív tények szólnak vagy nem szólnak a mellett - és itt most kicsit ellépek ettől a konkrét esettől -, hogy helyesen tette vagy sem, ennek ellenére mi elvi alapon mondjuk azt ki, hogy gyakorlatilag nem bírálható az ő mérlegelési jogköre. Szerintem ez helytelen, szerintem bírálható, és jelen esetben is felül kell bírálni. Az egy másik kérdés, hogy ha a bizottság azt mondja, hogy ebben a kérdésben a bizottság szerint igaza volt a levezető elnöknek, ezt még jobban el tudom fogadni, mint ha általánosságban mondjuk ki egyébként egy eseti jellegű állásfoglalásban - zárójelben: itt is akkor inkább általános jellegűt kellene hozni, nem eseti jellegűt -, hogy ilyenkor nem bírálható felül. Mi ezért ezt nem tudjuk megszavazni, és örülnénk annak, ha visszatérnénk erre a kérdésre egy nem eseti, hanem általános jellegű állásfoglalásban, ahol meghatározzuk azt, hogy igen, ezekben az esetekben is elvileg felülbíráható a levezető elnök döntése.

A második bekezdést, azt gondolom, szintén két részre kell bontani. Az egyikben helyesnek gondolom azt, hogy a bizottság kimondja - mondjuk, ez még elfér

az eseti jellegűben, én is azt gondolom -, hogy itt nem hibázott a levezető elnök, hiszen a napirendet illetően lehet ügyrendi javaslatot tenni, és ügyrendi javaslatot nem lehet tenni napirend előtti fölszólalás kapcsán. Az egy másik kérdés egyébként, hogy jó-e így a házszabály, ez megint egy másik alkalommal vita tárgya lehet, de például ezzel a részével mi egyet tudunk érteni.

A másik része, hogy megfelelően jár-e el a levezető elnök, amikor megvonja a szót: itt én azt gondolom, hogy egyetlen okból tette ezt helyesen, egyetlenegy okból, mert a házszabály szerint nem lehet ügyrendi javaslattal élni akkor, amikor még a napirendet nem fogadtuk el. És itt azért fölösleges ez az utolsó mondat, mert ha azt mondjuk, hogy nincs lehetőség ügyrendi javaslatra, akkor ha úgy tetszik, valójában azt kellene kimondani, hogy akkor hibázott az elnök, amikor egyáltalán e tekintetben ügyrendben szót adott, nem pedig azt mérlegelni, hogy akkor hibázott-e, amikor megvonta.

S végül a harmadik bekezdést szintén tudnánk támogatni, tehát hogy a bizottság álláspontja szerint az interpellációnál nem következik az, hogy szó szerint kellene azt elolvasni, csak új tényt, körülményt nem tartalmazhat, illetve csak engedéllyel. Azt gondolom, ez az elmúlt több mint húszéves gyakorlatnak megfelel, és itt valóban kár általános állásfoglalást hozni, hiszen ez, ha úgy tetszik, evidens, még állásfoglalás sem kellene ebben.

Egyszóval, technikaira fordítva a dolgot, az első bekezdésről szeretnék egy külön szavazást kérni. A második bekezdés vonatkozásában javaslatot teszek arra, hogy az utolsó mondatot hagyjuk el, mert szerintem teljesen fölösleges, hiszen ha azt mondjuk, hogy nem adható szó, akkor nyilván a megvonás sem lehetséges; tehát ott hibázott, még egyszer mondom, hogy szót adott egyáltalán. És a harmadik bekezdésről is külön kérek szavazást, és azt támogatni is fogjuk. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Hadd kérdezzek rá, hogy ennek az állásfoglalásnak a 2. oldalán szerepel a határozati házszabály 123. §-ára való hivatkozás - ezzel kapcsolatban mi az állásfoglalásuk?

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Ezt támogatjuk.

ELNÖK: Ezt támogatják, jó. Akkor tehát összegzem az ügyrendi részét ennek az indítványnak. Külön szavazást kér az MSZP képviselőcsoportja a teljes első bekezdésről, és külön szavazást kér a második bekezdés záró mondatáról. *(Dr. Bárándy Gergely: Azt javaslom elhagyni.)* Értem, tehát arról kér szavazást; a többit pedig egyben lehet szavazni. *(Dr. Bárándy Gergely: Így van.)* Jó.

Akkor a rend szerint először a módosításokról fogunk tárgyalni. Ki kíván hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* A bizottság elfogadja ezt az ügyrendi indítványt? *(Egyetértés.)* Jó, akkor a jelzések alapján ezt elfogadjuk.

Érdemben kíván-e valaki hozzászólni? *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem. Képviselő úr, akkor szavazhatunk a megbeszéltek szerint? *(Dr. Bárándy Gergely: Igen.)* Jó, akkor kezdjük!

Határozathozatalok, további észrevételek

Kérdezem a bizottságot, ki támogatja azt, hogy az első bekezdést hagyjuk el. Aki az elhagyásra szavaz, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Ez 2 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ez 7 nem. És ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 1 tartózkodás mellett a bizottság úgy döntött, hogy az 1. pont bent marad az állásfoglalásban.

Kérdezem a bizottságot, a második kérdésben ki támogatja azt, hogy a 2. pont záró mondata maradjon el. Aki az elmaradásra szavaz, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Ez 2 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ez 7 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 1 tartózkodás mellett a bizottság úgy döntött, hogy ez a pont is bent maradt.

Tisztelt Bizottság! Ezek után szavazást kérek, hogy ki támogatja az egész állásfoglalást.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Elnök úr, én úgy értettem, hogy külön szavazunk még az utolsó bekezdésről is. Mert azt támogatni tudjuk.

ELNÖK: Elnézést, Bárándy képviselő úr azt mondta, hogy a harmadikkal egyetért, és rákérdeztem, hogy lehet-e egyben szavazni. *(Dr. Staudt Gábor: Akkor mindegy.)* Ha a Jobbik azt kéri, hogy a 3. pontról szavazzunk külön, én a rend kedvéért kész vagyok erre.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Elnézést, elnök úr, ügyrendben nem akartam szólni, de az úgy nem értelmezhető, csak úgy értelmezhető, ha az a javaslat, hogy a 3. maradjon el. Akkor erről tudunk szavazni, és ha ez nem kap többséget, akkor végül egyben szavazunk az egészről.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Vagy külön állásfoglalásként fogadjuk el.

ELNÖK: Egy pillanat türelmet! Elkészült egy állásfoglalás, amelynek a módosító indítványai fölött már szavazott a bizottság. Kérdezem, hogy kicsit késve, de a Jobbik kíván-e a harmadik bekezdéssel kapcsolatban bármilyen indítványt előterjeszteni.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Szavazzunk külön a harmadikról, azt kérem.

ELNÖK: Hogy az maradjon el?

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Nem, szavazzunk róla! Elnök úr, szerintem a harmadik akár egy különálló állásfoglalásként is megállna adott esetben, tehát azt szívesen megszavaznánk, ha külön felteszi elnök úr, tehát hogy csak a harmadik maradjon benne.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Én ennek a szavazási rendnek és ennek az ügyrendnek az elfogadása után ezt az indítványt nem tudom értelmezni. Azért nem tudom értelmezni, mert akkor mi történik? Megszavazza a Jobbik vagy mindenki megszavazza a harmadikat, és utána egyben kell föltennem. Én szétszedni most már nem vagyok hajlandó, mert ez már késő.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Akkor mindegy; ezt akkor csak jeleztem a jegyzőkönyvben.

ELNÖK: A jegyzőkönyv rögzítette a mostani beszélgetésünket. Úgy kell értelmezni, hogy a Jobbik tartózkodik az első-második bekezdés fölötti szavazásnál; támogatná, ha külön lenne szavazva, a harmadik pontot. Jól értem?

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Jól, köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, de elnézést kérek, így ez az állásfoglalás ezzel a támogatással lesz beterjesztve.

Kérem tehát, szavazzunk arról, ki támogatja az így kialakult állásfoglalást. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Ez 7 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ez 2 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 1 tartózkodás mellett a bizottság elfogadta az állásfoglalást - a végeredmény ugyanaz. Köszönöm szépen. Ezt a napirendi pontot lezárom.

Döntés a Nemzeti Együttműködési Alap Tanácsa 3 tagjának jelölésére vonatkozó eljárásról

(Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény 60. § (2) bekezdés b) pontja alapján)

Az elnök előterjesztése

Tisztelt Bizottság! A bizottság tagjai szintén megkapták az emberi erőforrások miniszterének levelét az Országgyűlés elnökéhez, majd az Országgyűlés elnökének felkérését a bizottság felé arra vonatkozóan, hogy a Nemzeti Együttműködési Alap Tanácsának három tagjával kapcsolatos jelölésről döntsünk, figyelemmel arra, hogy március 28-án lejár a megválasztott mandátum. Tájékoztatom a bizottságot, hogy 2012-ben az Emberi jogi, kisebbségi és vallásügyi bizottság - amelynek hatáskörét most mi gyakoroljuk - pályázatot hirdetett, amelynek alapján kiválasztott három tagot.

A lehetőségeink a következők: ennek a három tagnak a mandátuma meghosszabbítható, ha a bizottság úgy dönt. Arról tájékoztatom a bizottságot, hogy kérésemre a bizottság munkatársai felvették a kapcsolatot a jelenlegi tagokkal, és valamennyi tag úgy nyilatkozott, hogy ő szívesen folytatná tevékenységét. Persze nem ígértünk semmit, mert erre hatásköröm nincs, de ezt azért kérdeztem meg, hogy itt el tudjam mondani, hogy ez a lehetőség is korlátozás nélkül rendelkezésünkre áll.

Van egy olyan lehetőség, hogy nem ezzel élünk, hanem újból kiírunk erre pályázatot, mégpedig nagyon sürgősen, mert március közepéig nekünk ezt az eljárást be kell fejezni. Lehet pályáztatni, a bizottság munkatársai elkészítettek egy pályázati felhívást.

Ezzel kapcsolatban először is hozzászólásokat kérek. Staudt Gábor álláspontját várom.

Hozzászólások

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Megvallom őszintén, azért vagyok egy kicsit zavarban *(Dr. Vas Imre: Nem látszik.)*, mert úgy érzem, kicsit előkészítetlen... Köszönöm szépen Vas Imre kedves szavait, hogy nem látszik, de kicsit előkészítetlennek érzem a témát, főleg az alapján, amit elnök úr most elmondott. Hiszen mi egy olyan előterjesztést, illetve olyan háttéranyagokat kaptunk, amiben az szerepelt, amit elnök úr is elmondott, hogy már egy előzetes egyeztetés megtörtént a jelenlegi tagokkal. Ha jól tudom, akkor egyszer lehet őket újraválasztani.

ELNÖK: Igen.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): És utána úgyis pályázatot kellene kiírni. Jó lett volna, ha mondjuk, a jelenlegi tagoknak is megkaphatjuk még egyszer az önéletrajzát, de gondolom, ezt megkaptuk, nem tudom, hány éve - segítsenek, mert nem akarok butaságot mondani. *(Dr. Répássy Róbert: Mi nem. Egy másik bizottság kapta meg.)*

ELNÖK: A mi jogelőd bizottságunk kapta meg annak idején.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Tehát amikor egy másik bizottság - annak idején nem voltam tagja ennek a bizottságnak. Tehát most úgy érzem, ha kaptunk volna egy tájékoztatót, hogy egyébként a tagok munkájával úgy en bloc elégedett volt-e akár a civil társadalom, vagy volt-e valamilyen panasz, kiemelkedő panasz, illetve az önéletrajzukat megkaphattuk volna, akkor tudnánk első körben arról dönteni, hogy meg lehet-e az ő mandátumukat hosszabbítani, vagy adott esetben egy új pályázatot kell kiírni.

Azért érzem kicsit visszásnak a dolgot, mert ha őket már felkérték, kaptak egy telefonhívást - nyilván nem egy elköteleződés -, és ráadásul csak egyszer meghosszabbíthatóak, ami számomra a törvényből azt sugallja, hogy ha egyébként meg vannak elégedve az érintettek, akkor ők meghosszabbíthatóak, és ha mi áttekintettük mint bizottság akár a tevékenységüket, és ráadásul idő szűke miatt egy újabb pályázat kiírása most, ebben bizonytalan vagyok, hogy jó-e, hiszen ha egyszer meg vannak hosszabbítva, utána egy új pályázat alapján új tagokat kell választani. Úgyhogy kicsit kapkodásnak érzem én ezt, elnök úr, megvallom őszintén.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak annyi engedtessek meg, kizárólag eljárásjogilag, hogy minden olyan információt a bizottság tudomására hoztam, amivel én rendelkezem ebben az ügyben. További információm nincs. Az a levélből kiderül - nem tudom, pontosan mikor írta Balog Zoltán miniszter úr a levelét a házelnök úrnak (*Jelzésre:*) -, január 22-i keltezésű a házelnöknek szóló levél, a nekünk szóló levél február 8-án kelt. Az én tudomásom szerint 10-én érkezett a bizottsághoz, mert én már úton voltam a frakcióülés felé Miskolcra szerdán, amikor a titkárság erről tájékoztatót. Hozzáteszem, hogy ennek a kérdésnek az elbírálása okán van ma bizottsági ülés, ez volt olyan sürgős, amiben mindenféleképpen dönteni kell. Tudniillik két dologra van lehetőségünk. Az egyik kapcsán azt azért szeretném elmondani, hogy ha nem hosszabbítjuk meg a jelenlegi tagokat, semmi nem zárja el a jelenlegi tagokat attól, hogy az Igazságügyi bizottság honlapján megjelenő pályázatra ők is jelentkezzenek. Én azért siettem, hogy arra legyen időnk, hogy ha pályáztatni kell, akkor kellőképpen időt tudjak biztosítani a bizottság részére, hogy a pályázatok beérkezzenek, azt lehessen elemezgetni is.

Nekem alapvetően az egyetlen kérdésem most - és szeretném az eljárást kettébontatni -, az egyik lehetőség az, hogy meghosszabbítjuk, azon az alapon, hogy megbízunk az Emberi jogi bizottság 2012-es döntésében, ők igent mondtak. Semmilyen előzetes tárgyalás nem történt, csak nem akartam olyan helyzetbe hozni a bizottságot, hogy esetleg látatlanban meghosszabbítjuk, és akkor valaki utólag bejelenti, hogy ő nem vállalja tovább. Kizárólag ennyit tudtam tenni, és azért siettem, hogy ha viszont pályáztatni kell - és akkor ezt indítványozom, hogy ha pályáztatás lesz -, akkor a bizottság munkatársai által elkészített pályázati felhívás szövegét is önállóan vitassuk meg. No, ennyi információm van.

Megadom a szót Vas Imre alelnök úrnak, utána pedig Bárándy Gergely képviselő úrnak, majd ismét Staudt Gábor következik. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Én, illetve a Fidesz-frakció azt javasolja, hogy pályáztassunk. Ez természetesen, ahogy elnök úr is mondta, nem zárja ki azt, hogy ha a jelenlegi tagok újra pályáznak és ők bizonyulnak a legjobbnak, akkor ez alapján ők ennek a testületnek továbbra is tagjai legyenek.

Szerintem jó a pályázati kiírás. Ha van változtatási kérelem, azt nyilván megfontoljuk, de én úgy gondolom, hogy alapvetően jó a pályázati kiírás. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Érdemben hasonló javaslatom van nekem is, de indokolnám. Én azt látom, hogy először is, amikor ez a bizottság megalakult - és azt gondolom, ezt érdemes most az első tisztújításkor szintén ide az asztalra tenni -, akkor az volt a mi problémánk, hogy nem jó az, hogy a civilek delegálnak egyharmadnyi tagot, és gyakorlatilag a kormánypárti többség választ kétharmadnyit, hiszen itt a bizottságban ugyan természetesen szavazunk róla, de nyilvánvalóan a kormánypárti többségnek az akarata fog érvényesülni a tagokat illetően. De ez egy strukturális kérdés, amely, azt gondolom, azért tartozik ide, mert úgy véljük és úgy látjuk - és ennek a véleményemnek a megfogalmazására nem a mi gyűjtésünk, hanem a média munkatársainak a gyűjtése szolgál alapul -, hogy alapvetően a fideszes körökhöz tartozó és ahhoz közvetlenül köthető civil szervezetek kapták meg azokat a pénzeket és támogatásokat, amelyeket ez a bizottság egyébként kiutal. Éppen ezért gondolom azt, hogy ha már ez a rendszer - nem szeretjük, természetesen, és ha lehetőség lesz rá, akkor fogjuk támogatni ennek a megváltoztatását vagy indítványozni ennek az összetételnek a megváltoztatását -, de ameddig ez így van, addig is, azt gondolom, a láthatóan egyébként elfogultan működő tagok helyére próbáljunk meg olyan tagokat választani, akik kevésbé elfogultak.

Tehát ezeknek a tagoknak a működésével, akiket az akkori bizottság javasolt, a legcsekélyebb mértékben sem vagyunk megelégedve és ezzel kibékülve, ugyanis azt látjuk, hogy a kormánypártok felé hajlott el a bizottság keze. Egyébként ha valaki megnézi az elnökét, Csizmadia László urat, aki egyben CÖF-alapító és békemenet-szervező (*Dr. Vitányi István: Ez nem kizáró ok.*) és ennek a társaságnak az elnöke, az önmagában magában hordozza ennek a működésnek a veszélyét, és mint látjuk négy év után, nem csak a veszélyét, hanem a konkrét tényét is.

Úgyhogy éppen ezért mi azt javasolnánk, e tekintetben egyetértve alelnök úrral, hogy újra pályáztassunk, és hozzáteszem azt, hogy próbáljunk meg olyan tagokat választani, akik ennél egy kicsit függetlenebb működésre is képesek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor képviselő úrnak adok szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, csak röviden. Én nem láttam ilyen kimutatásokat; Bárándy Gergely képviselőtársam nálam valószínűleg - (*Dr. Bárándy Gergely jelzésére:*) köszönöm szépen, ezt el fogom olvasni - részletesebben látja ezt. Ha ez így van, akkor természetesen meg kell valósulnia annak, hogy még függetlenebb tagok kerüljenek be.

Én egyébként áttekinténém a tevékenységet, amelyet végeztek, mert szerintem ez ennél mélyebb problémakör. Lehet, hogy a bizottságnak azzal is foglalkoznia kellene, hogy akár a delegált tagok milyen döntésekben, hogyan, milyen formában vettek részt, illetve mi lett ennek az eredménye. Úgyhogy azt gondolnám, egy értékelését kellene adni a dolognak; nem tudom, hogy erre van-e lehetőség, elnök úr, de jó lenne, ha ezt áttekinténénk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azért egyvalamit szeretnék hozzátenni: tudomásom szerint a bizottságnak nincs olyan hatásköre, hogy ennek a kilencfős testületnek a tevékenységét minősítse. Maga a létrehozó jogszabályi rendelkezés azt mondja, hogy a témával foglalkozó parlamenti bizottság választ három tagot. Hogy itt egyáltalán pályázat legyen, ennek sincs jogszabályi alapja; egyedül és kizárólag a '12-ben alkalmazott emberi jogi bizottsági mintát alapul véve javaslom én a bizottságnak, hogy írjunk ki egy ilyen pályázatot. De nekem az is jó, hogyha úgy döntünk, hogy a bizottsági tagok kötelezettséget vállalnak arra, hogy öt napon belül jelöltekkel állnak elő. *(Közbeszólások.)* Ugyanaz! Nekem teljesen mindegy. Én ezt az eljárást azért tanácsolom, mert ennek van egy bizottsági előmunkálata 2012-ből.

Staudt Gábor!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Elnök úr, csak egy mondat. Ennél jobb a pályázat, elnök úr, meggyőzött *(Derültség.)*, mert akkor nyilvánvalóan nincs az, hogy párthoz köthető jelöltek, még ha esetleg függetlenek is, azt a vádat kaphatják, hogy őket ki jelölte. Tehát ennél egy pályázat jobb.

ELNÖK: Köszönöm. Répássy képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Én nem akarom elviccelni ezt a nagyon komoly döntést, de Bárándy képviselő úrra szeretnék reagálni. Tehát amit mondok, az nem a helyzet komolyságáról szól, hanem a képviselő úr érveinek a komolyságáról. *(Derültség.)*

Szerintem az a vádaskodás, hogy bizonyos civil szervezetek, amelyek nyertek, azok a Fideszhez köthetők, mások meg nem a Fideszhez köthetők, és hogy ez minősítse ennek a testületnek a munkáját... Jó, biztos, hogy én is olvastam ilyen cikkeket, meg olvastam a korábbi kormányok idején is ilyen cikkeket, hogy kihez köthetők a civil szervezetek. De mindaddig, amíg az MSZP nem fogja nekünk bejelenteni, hogy kik a hozzájuk köthető civilek *(Derültség.)*, vagy mindaddig, amíg a Jobbik nem fogja bejelenteni, hogy kik a Jobbikhoz köthető civilek, addig nem tudjuk az ő igényeiket figyelembe venni *(Derültség.)*, mert hogyan tudja vajon a pénzosztó mechanizmus figyelembe venni, hogy kik azok a független szervezetek, akik történetesen az ellenzéki pártokhoz köthetők. Én javaslom, hogy segítsenek nekünk a képviselő urak abban, jelezzék, hogy akkor kik azok a civilek, akik annyira civilek, hogy hozzájuk köthetők *(Derültség.)*, és ez majd esetleg segíti ezeknek az újonnan megválasztandó tagoknak is a munkáját, ha tudni fogják, hogy mely civil szervezetek köthetők az MSZP-hez vagy a Jobbikhoz. Köszönöm a segítségüket előre is.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vitányi István alelnök úré a szó.

DR. VITÁNYI ISTVÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az eddigi hozzászólásokból az kristályosodik ki, hogy itt a pályázati rendszer mellett voksoltak többen. Én magam is ezt javaslom. Ha és amennyiben pályázat lesz kírva, akkor a részünkre megküldött pályázati felhívást...

ELNÖK: Elnézést kérek, külön fogunk arról tárgyalni, hogyha pályázat lesz, hogy mi ez az anyag. *(Dr. Vitányi István: Jó.)* Először döntsük el, hogy pályázat lesz-e.

DR. VITÁNYI ISTVÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Ezt akartam kérni, hogy szavazzunk róla...

ELNÖK: Szavazzunk, jó.

DR. VITÁNYI ISTVÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: ...mert akkor a többi hozzászólás felesleges.

ELNÖK: Így van. Bárándy Gergely képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm, elnök úr; egypár mondattal azért reagálnék Répássy képviselő úr hozzászólására. Én azt gondolom, nem feltétlenül ez alapján kellene kiosztani a pénzeket, hogy mely civil szervezet melyik párthoz köthető, ugyebár. *(Dr. Répássy Róbert: Éppen erről van szó!)* És éppen ezért nem is feltétlenül szükséges...

ELNÖK: Képviselőtársam, egy kis türelmet kérek! Ez nem tárgya ennek a napirendi pontnak!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Hát, Répássy képviselő úr beszélt róla eddig!

ELNÖK: Elnézést, hibáztam, korábban kellett volna mondani. Mondom Répássy képviselő úrnak, hogy ő is eltért a tárgytól. Az a kérésem, hogy maradjunk a tárgynál, és arról döntsünk, ami a bizottság feladata és hatásköre: a három embernek a kiválasztási módjáról.

Megadom a szót Bárándy képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Rendben, elnök úr - elég nehéz helyzetbe hozott ezzel, mert így borzasztóan nehéz válaszolni. Azt tudom ígérni, hogy négy szemközt felolvasom majd ezt a listát *(Derűltség.)* Répássy képviselő úrnak, hogy hogyan köthetők konkrétan a Fideszhez ezek a szervezetek. *(Dr. Répássy Róbert: De minket az MSZP-sek érdekelnek!)* De pontosan azért, mert nekünk ez a véleményünk, ez okból javasoljuk mi azt, hogy pályáztatás legyen, ugyanis ahogy Staudt képviselő úr is mondta, szerencsésebb a pályáztatás, mert így nem érheti majd a jelölteket az a vád, hogy konkrétan pártok vagy legalábbis frakciók jelölik őket.

Mondom, ha nincs lehetőségem egyéb érvelésre, akkor kénytelen vagyok visszaadni a szót elnök úrnak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Teleki László képviselő úrnak adok szót.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nem tudom, meg merjek-e szólalni most már... Én magam is támogatom alelnök úrnak a javaslatát, hogy pályázat legyen kiírva, de az indokot általában meg kell mondanunk, hogy miért támogatjuk. Nem egyetértve Répássy Róbert képviselőtársammal, aki azt mondja, hogy nem lehet felfedezni: nagyon sok esetben fel lehet fedezni azt, hogy elfogult volt a pályázat kiírója, amikor tehát pénzeket osztottak. Például, mondok egy konkrét példát, hogy a Lungo Dromnak a...

ELNÖK: Képviselő úr, elnézést kérek!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Igen, jó. Tehát a pályázatot támogatjuk mi is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Jó, köszönöm. Kérdezem a bizottságot, kíván-e még valaki hozzászólni. Staudt Gábor jelentkezett, utána pedig Répássy Róbertnek adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm. Tehát akkor, ha jól értem, elnök úr, nem tudjuk, illetve a bizottságnak nem hatásköre áttekinteni azt, hogy hogyan dolgoztak a jelenlegi delegáltak.

ELNÖK: Tökéletesen jól látja, képviselő úr. Nekem annyi hatásköröm van, nem az elmúlt négy esztendő felülbírálata és vizsgálata, hanem annyi kötelezettségünk van, hogy a március 28-án felálló testület három tagját március 7-éig bezárólag megválasszuk. Az idő rövid, 15-e van. Gyakorlatilag úgy képzelem el, hogy két hét van a megjelenéstől a pályázat benyújtására. Elő fogok terjeszteni egy olyan indítványt, hogy a kiírandó pályázatban a határidő rövidüljön le, és legkésőbb 7-én a bizottságnak döntenie kell. Úgyhogy nem tudok értékelésre lehetőséget adni. *(Dr. Staudt Gábor: Jó, köszönöm.)*

Egy dolgot meg lehet tenni esetleg, hogy a bizottság megkeresi az elődbizottságot, azt megnézzük, és ha a jelenlegi tagok közül valaki pályázik, akkor felhívom a lehetőségét a képviselőknek, hogy...

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Azt megköszönöm, ha az elődbizottságtól a papírokat megkapjuk, amelyek annak idején beérkeztek, és ha azt is át tudjuk tekinteni, azt megköszönöm.

ELNÖK: Jó, köszönöm. Igyekszünk minden információt megadni. Répássy képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Elnök úr, nekem van egy javaslatom, de tudom, hogy ez bizonyos szövegezési problémákat okozna, de hátha még ráérünk erre. Szerintem a „pályázat” kifejezés sem a címében, sem a szövegében nem helyes, mert hiszen nincsenek olyan meghatározott kritériumok, hogy kik jelentkezhettek, ugyanis nincs a pályázati kiírásban feltételrendszer. Az van benne, hogy ki nem lehet, tehát negatívan.

ELNÖK: Nem. Ha én jól emlékszem fejből, akkor „A bizottság várja azok jelentkezését, akik az Alap céljainak megvalósítására vonatkozó elvi, irányító és koordináló döntések meghozatalában a Tanács tagjaként részt kívánnak venni. Jelentkezését önéletrajzával és a Tanáccsal kapcsolatos elképzeléseire vonatkozó összefoglalójával pár mondatban várjuk.”

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Nekem kettős lett volna a javaslatom. Egyrészt szerintem a „pályázat”-ot ne használjuk; másrészt...

ELNÖK: Elnézést kérek, először döntsük el az eljárás módját - Vitányi alelnök úrba már belefojtottam a szót, mert a kiadott tervezetet kritizálni akarta. *(Derültség.)* Ha eljutunk odáig, hogy azt az utat választjuk, akkor térjünk vissza erre a kérdésre.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Akkor lehet, hogy nem értem, hogy miről döntünk - tehát akkor nem erről döntünk.

ELNÖK: Arról, hogy meghosszabbítjuk a tagok mandátumát; hogy esetleg mi kijelölünk tagokat frakciók által beadott nyilatkozatok alapján; vagy pedig kiírjuk annak a hirdetésnek a lehetőségét, amelynek a nevét a harmadik variáció befutása esetén eldöntjük.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Akkor én erre javaslatot teszek, hogy az legyen, hogy javaslatokat várunk, tehát javaslatlételre írjuk ki. Tehát hogy valakire tegyenek javaslatot; nem kell, hogy valaki személyesen jelentkezzen - valamilyen komoly szervezet javasolja, és mi majd eldöntjük szerintem. *(Közbeszólások.)*

Határozathozatal az eljárás módjáról

ELNÖK: Igen, ez egy következő lépcső. Az a kérésem, először is döntsük el, hogy a három közül melyik utat járjuk.

Ki támogatja azt a megoldást, hogy az előző három tagnak a mandátumát - tulajdonképpen látatlanban - hosszabbítsuk meg? Aki ezt támogatja, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy egyetlen szavazatot sem kaptam, úgyhogy ezt a szavazási procedúrát nem folytatom.

Ki van amellet, hogy frakciójelölések alapján hozzuk létre a háromfős stábot? Ki támogatja ezt a megoldást? *(Szavazás.)* Nincs ilyen.

Akkor most következik az a mód, hogy egy ilyen lehetőség szerinti hirdetés, pályázat, valamilyen felhívás formájában tegyük ezt meg. Ki az, aki ezt támogatja, hogy ez legyen? Még csak eljárásjogilag kérdezem. *(Szavazás.)* Megkapta az egyhangú támogatást, hogy ez legyen.

Most akkor viszont a történelmi hűség kedvéért kezdjük Vitányi alelnök úrral, mert őbelé egyszer már belefojtottam a szót. Tehát akkor az előzetesen kiadott anyagot próbáljuk korrigálni. Megadom a szót Vitányi alelnök úrnak.

A felhívás tartalmának megvitatása

DR. VITÁNYI ISTVÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nekem hasonló javaslatom lenne, mint Répássy képviselőtársamnak. A kiküldött anyagot, pályázati felhívást - vagy nevezzük annak, aminek - szeretném, ha kiegészítenénk azzal, hogy az önéletrajz mellett csatolja egy országos hatáskörű civil szervezet javaslatát, amely civil szervezet egyébként önmagában is jelölhet. Teszem ezt a javaslatot annál is inkább, mert Balog miniszter úr átirata is tartalmazza azt, hogy nyilatkozni kell az összeférhetetlenségről, valamint az érdekeltségi körükbe tartozó civil szervezetekről. Ha ezt nem csatoljuk mellé, kaotikus állapot is kialakulhat, mert bárki jelentkezhet anélkül, hogy valamilyen civil szervezet állna mögötte. *(Dr. Staudt Gábor: Tehát legalább egy jelölés legyen mögötte.)* Így van; tehát legalább egy, országos hatáskörrel bíró, egyébként is jelölhető, tehát önmagában is jelölhető civil szervezet. Ezzel egészítsük ki a pályázati felhívást vagy jelentkezést, vagy bárminek is nevezzük. Úgy gondolom, ez így pontosabb.

ELNÖK: Az a kérésem, hogy alelnök úr szíveskedjék a határozathozatal előttig ezt szövegszerűen megfogalmazni. *(Dr. Vitányi István: Jó.)* Köszönöm. Most megadom a szót Répássy képviselő úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Igen, szövegszerűen gondolkodom rajta, hogy hogyan lehetne... Az én javaslatom az lenne, hogy a civiltörvény hatálya alá tartozó szervezetek, civil szervezetek javaslatot tegyenek, tehát ők javasolhassanak az Igazságügyi bizottságnak. És az Igazságügyi bizottság majd dönt közöttük.

ELNÖK: Tisztelettel, tessék elolvasni a miniszteri levelet! A kilenc tagból három tagot a civil szervezetek erre a célra létrehozott tanácsa választ meg. Ha most azt mondom, hogy a bizottságunk által megszavazható három tag esetében is civil szervezeti támogatást kívánok feltételként meghatározni, akkor az azt jelenti, hogy hat főt adnak ők.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Bocsánat, ez csak a jelölés! Mert onnan mi választunk.

ELNÖK: Akkor amit Répássy képviselő úr mond, az ugyanaz, mint amit Vitányi alelnök úr mondott, hogy a jelölt írja be, hogy melyik civil szervezethez tartozik, illetve igazolja, kérjen tőle támogatást.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Répássy képviselő úr azt mondja, hogy a civil szervezet maga jelölje, tehát ne csak a támogatást tegye mögé, hanem van egy egyesület, és nem az ember jelentkezik, hanem az egyesület jelöl - ha én jól értem.

ELNÖK: Igen, de akkor ez azt jelenti, hogy a törvény biztosít három helyet a civil szervezeteknek, és az Igazságügyi bizottság biztosít további három helyet (*Dr. Bárándy Gergely: De abból ő választ.*) a civil szervezeteknek azzal, hogy átadja a civil szervezeteknek a jelölés jogát.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Elnök úr, szerintem az a probléma, hogy nem határoztuk meg egymás között, hogy milyen elvárásaink - most úgy értem, milyen szakmai, vagy nem tudom, milyen elvárásaink - vannak az Igazságügyi bizottság által delegált tagokkal szemben. Akkor döntsünk el, hogy mit szeretnénk! Felvetem, lehet, hogy azért van itt ez a kérdés, hogy három jogászt kell odaültetni, akik majd ismerik a jogszabályokat. Nem tudom, mi az elvárás, de lehet, hogy akkor el kellene döntenünk, milyen körből kívánjuk ezeket a tagokat.

Nyilván az eredeti javaslat is teljesen széles körű, bárki jelentkezhet; az én javaslatom is elég széles körű, mert bárki javasolhat. De lehet, hogy van valamilyen más szempont is.

ELNÖK: Szeretném tisztelettel emlékeztetni a bizottságot arra, hogy a törvény 2012-ben hozta létre ezt a Nemzeti Együttműködési Alapot. Az, hogy jogász legyen... Azért van itt ma előttünk ez a döntés, mert megörököltük az emberi jogi kérdéseket; ez nem jogi kérdés, és nem klasszikusan a mi jogelődünk, az alkotmányügyi bizottság hatásköre, hanem ez egy emberi jogi kérdés.

Van tehát egyrészt egy olyan indítvány, hogy nyilatkozzon a civil szervezetekről - ez a Vitányi-féle javaslat... (*Dr. Vitányi István: Csatolja a civil szervezet támogatását.*) Jó. A másik javaslat pedig az, hogy a civil szervezet jelöljön; van egy ilyen javaslat. (*Dr. Répássy Róbert: Javasoljon.*) Vagy a civil szervezet javasoljon a bizottság számára.

Én azt mondom, az anyag, amelyet itt megkaptunk, szerintem jó úgy, ahogy van, azzal, hogy a fejlécben a „Pályázati felhívás” kifejezés maradjon el, és legyen annyi az egésznek a címe, hogy „Jelentkezés a Nemzeti Együttműködési Alap Tanácsába”.

Répássy képviselő úré a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Bocsánat, de a szövegben végigmegy ez a „pályázat”, úgyhogy akkor a szövegben több helyen pontosítani kell.

De én azt javaslom inkább, hogy „Felhívás javaslatként a Nemzeti Együttműködési Alap Tanácsába” legyen; az én koncepciómnak inkább ez felel meg. De ez nyilván még eldöntendő kérdés, tehát „Felhívás javaslatként”, és akkor így kellene megnézni a szövegben is a továbbiakat. *(Közbeszólások.)* Én azt javasoltam, igen, hogy ne a majdani tagot hozzuk abba a kellemetlen helyzetbe, hogy ő tegye föl a kezét, hogy ő szeretne részt venni ebben a pénzosztásban. Én azt gondolom, elegánsabb, ha valaki javasolja. Azt azért nem nagyon szoktuk, hogy valaki személyesen akar részt venni ebben.

ELNÖK: Van-e még további hozzászólás? *(Jelzésre:)* Vas Imre technikai szünetet kér egyeztetés céljából. Öt perc szünetet rendelék el, hosszabb időt nem. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Bizottság! Megpróbálom összefoglalni azt az anyagot - ezt most lehetőleg minden képviselőtársam szíveskedjen meghallgatni -, amelyről döntést kérek, és elfogadása esetén ennek az anyagnak megfelelően rábízunk a bizottság munkatársaira, hogy pontosítsák a szöveget, és ennek megfelelően értelemszerűen írják meg. Ez így elfogadható? *(Nincs ellenvetés.)* Nincs egyéb indítvány, jó.

Tehát az indítvány az, hogy jelentkezhet magánszemély is; a magánszemély jelentkezése esetén a pályázati felhívás feltétele öfelé, hogy a civil szervezetet, amelyikhez tartozik, nevezze meg, és csatolja a civil szervezet támogatását.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Ahol tag, vagy mi az, hogy ahová tartozik?

ELNÖK: Amelynek érdekkörébe tartozik *(Dr. Bárándy Gergely: Azt tutira nem fogja beírni.)*, és az a civil szervezet adjon egy támogató nyilatkozatot, hogy ők igenis támogatják Kovács 127. Jánosnak az alap tanácsába való beválasztását. Ez az egyik variáció. A második az, hogy javasolhat civil szervezet is, azzal, hogy ő is fogadja el azt, hogy az általa jelölt személy a kiírt kritériumoknak megfelelően alkalmas a tevékenységét folytatására, és csatolja az illető természetes személy elfogadó nyilatkozatát. Nehogy az legyen, hogy jelölnek valakit, aki idejön, és azt mondja, hogy köszönöm szépen, nem vállalom. Ez lenne tehát a személyi kör.

Kérdezem a bizottság tagjait. Staudt Gábor!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm. A második részével egyetérték, elnök úr. Az elsónél az, hogy az „érdekkörébe tartozik”, kicsit furcsán hangzik. Én a támogató nyilatkozatot elégségesnek érzem; nehogy az legyen, hogy ha valaki nem tag egy egyesületben, akkor miért tartozik a..., nem is tudom, hogyan fogalmazott elnök úr... *(Jelzésre:)* az érdekkörébe. Ez kicsit visszás. Ha valaki egy támogató nyilatkozatot hoz, az szerintem egyértelmű, hogy van civil támogatása.

ELNÖK: Elhangzott a mi belső vitánkban, hogy ez a testület tulajdonképpen a civilek pénzét osztja fel. Az egyébként ugyanaz, ha én azt mondom, hogy X.Y. jelentkezem és támogatóként csatolom a Z. civil szervezet ajánlólevelét; én meg azt mondtam, hogy ő kihez tartozik, és annak a támogatását. De jó, legyen az, én elfogadom, de kérdezzük meg a többieket is. Bárándy képviselő úré a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ha így lesz, akkor rendben van. Valóban nem szórszálhasogatás, csak egy példát mondok: ha egy civil szervezet jelöl, mondjuk, egy köztisztviselőt álló, nem tudom, volt olimpikont, hogy ő nagyon jó lenne ide, az egészen más dolog, mint hogyha az érdekkörébe tartozik, mert onnantól kezdve az a civil szervezet biztos, hogy nem nyerhet itt

semmit. Legalábbis én azt gondolom, hogy ha valakinek az érdekkörébe tartozó bizottsági tag van, akkor legalábbis megkérdőjelezhető, ha az ő számára támogatást ítélnék, míg ha mondjuk, támogat valakit, aki adott esetben csak egy köztisztviselőként álló személy és nem az egyesület érdekkörébe tartozik, akkor ott ilyen probléma kevésbé áll fenn.

Tehát én is azt mondom, azt támogatnám, amit Staudt képviselő úr mondott e vonatkozásban. Köszönöm.

ELNÖK: Tehát azt tetszenek mondani, hogy ha engem a Vakok Szövetsége jelöl, akkor nincs velem szemben eljárás, hogy a Vakok Szövetsége érdekében elfogult lennék?

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Hát, van, de nem olyan erős, mint ha az érdekkörébe tartozik.

ELNÖK: Ja, értem... Jó. Ezen is lehet vitatkozni. Répássy képviselő úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Itt a kollégák segítettek, nem én tudtam ezt kitalálni, hogy sajnos a törvény kifejezetten kizárja, hogy olyan szervezet nyerjen a pályázaton, amelynek a tagja részt vesz az elbírálásban. Tehát én azt mondom, hogy óvatosan ezzel! A legjobban az teszi, aki be akar jönni egy ilyen testületbe, ha semmilyen civil szervezetnek nem tagja, mert akkor egyrészt nem zárja ki a saját szervezetét, másrészt pedig nem elfogult. Ettől lehet még civil szervezetek támogatását kérni, vagy ahogy én mondtam, hogy a civil szervezet részéről javasoljanak, de a tagsági viszony már összeférhetetlen szituációt eredményez.

ELNÖK: Szerintem a tagsági viszonyral kapcsolatos felsorolás benne van az összeférhetlenségi szabályokban.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Nem néztem meg a törvényt, de azt mondják, hogy az elbírálásban is összeférhetetlen.

ELNÖK: Jó, akkor egy pillanat! Tehát jelentkezhethet minden természetes személy, de csatoljon civil szervezeti támogató levelet? *(Többek: Igen. - Dr. Bárándy Gergely: Akár huszonhatot is. - Dr. Vas Imre: De legalább egyet.)* Legalább egy civil szervezet támogatásáról adjon be nyilatkozatot; illetve megadjuk a lehetőségét annak, hogy a civil szervezet maga jelöljön, de akkor a természetes személy adjon egy nyilatkozatot, hogy elfogadja. *(Dr. Vas Imre: Megválasztása esetén.)* Így jó? *(Nincs ellenvetés.)* Így jó.

Akkor most azt kellene meghatároznunk, hogy ezeken, illetve az anyagban szereplőkön kívül kívánunk-e még egyéb kritériumot állítani. Ennél bővebb elvárást kívánunk-e állítani? *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem. Itt szerepelnek az összeférhetlenségi szabályok is.

A jelentkezési határidőt kell meghatároznunk. *(Rövid egyeztetést követően:)* Azt javaslom, hogy a szövegben február 29-e szerepeljen jelentkezési határidőként; ne az eddigi március 3-a, mert március 7-én döntenie kell a bizottságnak. Ez tehát azt jelenti, hogy a pályázatok beérkezésének határideje hétfő este, és a következő hétfőn a bizottságnak már döntenie kell. Ha most kinyitottuk az ajtót a civil szervezeteknek, akkor lehet, hogy ezernyi jelölt lesz. Rendben van, csak akkor ennek a feldolgozása időt igényel.

Határozathozatal a jelentkezési határidőről

Szavazzunk tehát ez utóbbi variációról, hogy a jelentkezési határidő február 29-e. Aki ezt támogatja, kérem, jelezze! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag támogatta.

Van-e további kérdés, észrevétel? *(Nincs.)* Akkor a mai napon ennek megfelelően a bizottság honlapján meg fog jelenni ez a felhívás; s akkor azt a szót, hogy „pályázó”, ki kell belőle venni.

Egyebek

Az elnök tájékoztatója Németh Szilárd István igazságszolgáltatást érintő bejelentése kapcsán

Egyebekben egy dolgot szeretnék elmondani. A sajtóban is és a bizottságban is jelentett némi mozgolódást az a bejelentés, amely Németh Szilárd Fidesz-alelnök úr szájából hangozott el, miszerint az Igazságügyi bizottságot meg fogja keresni az ítélettel kapcsolatos álláspontjának kialakítására.

Én határozottan úgy emlékszem, hogy volt egy olyan ígéret, hogy a kihelyezett frakcióülésen erről részletes vita lesz és döntés fog születni. Arról szeretném tájékoztatni a bizottságot, hogy ezen az elhangzott sajtónyilatkozaton kívül hozzám semmilyen megkeresés nem érkezett. Eleve leszögezem, tartok tőle, hogy a bírói függetlenség megsértésében nem kívánok részt venni. Mindenfajta vizsgálatot hajlandó vagyok lefolytatni úgy, ha ezt az alkotmányos alapelvet tiszteletben tartjuk. *(Dr. Staudt Gábor: Rendben van.)*

Itt tartunk. Semmi olyan konkrétum nincs, amiről tájékoztathatnám a bizottságot. *(Dr. Staudt Gábor: Javaslom Németh Szilárd mellé egy jogász kirendelését.)* De hátha Répássy Róbert képviselő úr tud mást is. *(Derültség. - Demeter Zoltán távozik az ülésről.)*

Hozzászólások

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Elnök úr, szerintem az alkotmányos elveknek abszolút megfelelne, hogy az áldozatokat és az áldozatok hozzátartozóit részesítse figyelemben a bizottság. Hiszen a bizottságunk nem csak igazságügyi bizottság, hanem emberi jogi bizottság is. Ezért én, majd ha egyszer erre sor kerül, mert ha jól értem elnök úr szavaiból, akkor még az erre való döntés nem érett meg, de ha erre sor kerül, én azt fontosnak tartanám, hogy egy ilyen ügyben, ahol egyébként az Országgyűlés emlékezetem szerint még egy külön bizottságot is fölállított - volt a kolontári iszapömléssel kapcsolatban egy bizottság -, én azt javaslom, annak nem lenne akadálya, és megfelelne az alkotmányos hatalommegosztási elveknek is, hogy a bizottság meghallgassa a sértetteket vagy az áldozatok hozzátartozóit. Én majd egyszer, hogyha ezzel foglalkozunk, erre fogok javaslatot tenni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még nincs semmi napirenden. Megadom a szót Staudt Gábornak. Arról van szó, amit tájékoztatásképpen elmondtam. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Én köszönöm elnök úrnak, egyetértek a mondandójával, illetve Répássy Róberttel is. Ezt az eseményt is megértük, hogy így egymás után mindkettejükkel egyet tudok érteni. *(Dr. Vitányi István távozik az ülésről.)*

Annyit hozzátennék, amin azért elgondolkodnék, hogy az ügyészség szerepét, ami nem tartozik a hatalmi ágak megosztásához, azt viszont én górcső alá venném, mert számtalan esetben láthattuk, az eljáró bíró elmondta, hogy ő nagyon szívesen

hozott volna legszigorúbb ítéletet, de az ügyészség vádirata nem az ellen szólt, aki, úgy tűnik, hogy elkövette, nem azt tartalmazta, amit kellett volna, és egyébként is számos nyomozási hibában szenvedett. Tehát az ügyészség gyászos szerepét ezekben az ügyekben viszont nagyon megvizsgálnám. Illetőleg ha erre mód van, akkor természetesen az igazságszolgáltatás működését is, azzal a kritériummal, amit elnök úr elmondott, természetesen. Köszönöm.

ELNÖK: Ehhez hozzátartozik az, hogy Bárándy Gergely képviselő úr megkeresett engem azzal, hogy ő az albizottság elnökeként össze kívánja hívni az albizottságot, és neki is ez az indítványa volt. Tájékoztattam arról, hogy az elmondásomnak megfelelő álláspont kibontása számomra úgy fordulhat elő, hogy ha és amennyiben van egy olyan kérés, hogy a bizottság hallgassa meg a Kúria elnökét és a Bírósági Hivatal elnökét, akkor nekem az a kérésem, hogy a bizottság rendelje el, hogy a bizottság a két bírósági vezető mellett ugyanerre a meghallgatásra, együttes jelenléttel hívja meg Polt Péter legfőbb ügyész urat, hogy a labdát kellően tudják egymásnak lövöldözni itt a teremben. Ezen túlmenően a vizsgálatunknak ki kell terjedni arra is, és őket is meg kell erről kérdezni, hogy nem látnak-e valamilyen joghézagot vagy valamilyen olyan jogszabályi hibát, amelyet ki lehetne javítani, mert az viszont a mi oldalunkon jelenti a labda megérkezését.

Megadom a szót Bárándy képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ezt szerettem volna én is hozzátenni, hogy lehet egy ilyen vizsgálatot teljes körben lefolytatni, akár még az áldozatokat is meg lehet hívni ide természetesen. Ez tipikusan olyan egyébként, csak zárójelben mondom: nekem messze nincs kifogásom, hogy a főbizottság tárgyalja, de ezek a kérdések pont az albizottság hatáskörébe tartozóak volnának, hiszen a joggyakorlat elemzése, annak a feltárása, hogy jelen esetben van-e valami olyan jogszabályi hiátus, amelyet be kellene tömnie a parlamentnek, ebben az esetben van-e ilyen vagy nincs, megfelelően működik-e a joggyakorlat, ez inkább oda tartozik; de mondom még egyszer, ez nem presztízskérdés, nagyon szívesen átadom ezt a lehetőséget a főbizottságnak. S ha a legfőbb ügyész is meghívást kap erre, akkor folytassuk ezt le. Bár egyébként egyetértek elnök úrnak azzal a talán éreztetett véleményével - én egy picit erőteljesebben kimondom -, hogy sokkal jobb lenne, ha ez megmaradna a politikai adok-kapok médiatérben, mint hogy itt a bizottság ezzel a kérdéssel egyébként foglalkozzon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Répássy képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Csak annyit tennék hozzá, hogy az én megítélésem szerint - ismerve nemcsak az Alaptörvényt, hanem az országgyűlési törvényt és a bizottság hatáskörét is - folyamatban lévő ügyben nem javaslok sem a legfőbb ügyész meghívását, sem egyébként az igazságszolgáltatási vezetők meghívását. Ha tárgyalni akarunk ezzel kapcsolatban bármit, akkor azt nyilván a bizottság feladatköréhez kell igazítunk, ami elsősorban jogalkotási kérdés lehet. *(Dr. Staudt Gábor: Joggyakorlat is lehet.)* Én azt feltételezem, hogy úgy is meg lehet fogalmazni egy ilyen meghívót, hogy az nem a konkrét ügyre vonatkozik.

Ezzel szemben azonban én azért javasoltam az áldozatok és a sértettek meghívását, mert annak viszont semmilyen alkotmányos akadályja nincs, hogy a bizottság nyilvánosság elé tárja akár a mi magunk közreműködésével is azt, hogy hogyan éreznek azok az áldozatok, akik pillanatnyilag nem kaptak az igazságszolgáltatástól elégtételt. *(Dr. Bárándy Gergely: Csak ne legyen egy burkolt*

befolyásolás a folyamatban lévő ügyekben!) Úgy gondolom, filozófiai magasságokba ugyan ne emelkedjünk, de az, hogy az igazságszolgáltatást az igazság befolyásolja-e: szerintem az fontos, hogy befolyásolja az igazságszolgáltatást az igazság. *(Derűltség.)* Ezért mindenképpen hallgassuk meg az áldozatokat, az áldozatok hozzátartozóit. Nem fogja őket olyan értelemben befolyásolni, hogy nem fognak újat hallani, ellenben a bizottságunk vagy a nyilvánosság is szembesülhet azzal a helyzettel, ami kialakult.

Bocsánat, nem arról van szó, hogy a fizikai vagy az emberi életben bekövetkezett károkkal kellene nekünk szembesülni, hanem azzal a helyzettel, hogy hogyan éli meg egy sértett, hogyan éli meg egy áldozat azt, hogy szemmel láthatóan, legalábbis a dolgok jelen állása szerint nincs felelőse a tragédiának. Tehát én nem azt értettem ezalatt, hogy a halálesetekről számoljanak be, mert sajnós arról elég sokat lehetett olvasni, és tudjuk is ezeket, hanem inkább a felelősség elmaradása az, ami itt kérdéses. És éppen itt indoklom azt, elnök úr, ezért nem hiszem azt, hogy a konkrét ügyben, mindaddig, amíg tart a büntetőeljárás - mert még nem tudhatjuk, milyen fordulatot vesz a büntetőeljárás, hiszen akár több fokon is még dönthetnek a bíróságok -, abban semmiképpen sem, nem csak a nyomásgyakorlás tiltása miatt, hanem azért, mert nem látjuk, mi a vége ennek a büntetőeljárásnak, ebből nem nagyon tudunk következtetéseket levonni. Ezt akartam mondani, hogy nem tudunk még folyamatban lévő ügyből következtetéseket levonni.

ELNÖK: Annyit szeretnék elmondani, én nyilatkoztam még, azt hiszem, a múlt hét előtti héten, amikor ez a Németh Szilárd-nyilatkozat elhangzott, és mondtam, hogy az elképzelhetetlen számomra, hogy egy folyamatban lévő büntetőügyben az elsőfokú ítéletről és az elsőfokú ítélettel kapcsolatban bármilyen vizsgálatot végezzen a bizottság. Mert megítélésem szerint, ha ennek híre megy, hogy a parlamenti bizottság azzal foglalkozott, hogy a sértetteket meghallgatta, és megkérdezte, hogyan érzik magukat a bírói ítélet kapcsán - és akkor mi fogjuk közvetíteni, hogy hova küldik a bíróságot? Ha valami nyomásgyakorlás, akkor ez az. *(Dr. Bárándy Gergely: Én is ezt mondtam.)* Mert ha ennek a bizottság itt egy folyamatban lévő ügyben táptalajt enged, az azt jelenti, hogy kinyitjuk a lehetőséget arra, hogy a másodfokú bíróságot és általában a bíróságokat befolyásoljuk.

Én ott a sajtónak azt nyilatkoztam, hogy ez a kérdéskör fölvet egy olyan problémát, amit Staudt Gábor is itt emlegetett, hogy számtalan felmentő ítélet született, annak ellenére, hogy a kormány kötelezettséget vállalt a megfelelő igazságtételért, és sorozatban születtek a felmentő ítéletek, s azt várom el a bírói vezetőktől, hogy itt Polt Péter szemébe olvassák, hogy ezek a felmentő ítéletek azért születtek meg, mert az ügyészi előkészítés rossz volt. Azonban azt a helyzetet sem akarom kialakítani, hogy Polt Péternek meg nem adok lehetőséget arra, hogy itt nyilatkozzon; akkor jöjjön ide, és akkor ők szépen vitatkozzanak egymással.

A folyamatban lévő ügybe való beleszólást és mindenfajta konkrétum vizsgálatát én mindenféleképpen szeretném kizárni a bizottság munkájából, mert úgy ítélem meg, az nem fog jó vért szülni. Nekem tehát az az álláspontom, hogy lehet általánosságban egy ilyet csinálni; én azt is el tudom képzelni, hogy az albizottság tegye ezt meg. De én azt mondom, hogy ha a Fidesz-képviselőcsoporttól az Igazságügyi bizottság kap egy ilyen megkeresést, akkor én azt hiszem, ezt a labdát nem rúghatom tovább, de természetesen nyitva áll a lehetőség az albizottságnak, hogy a bizottsági meghallgatási és vizsgálati körön túlmenő területeken vizsgálatot folytasson. Hozzáteszem, hogy idő előtti a kérdés. Én kész vagyok, nem így plenárisan, hanem akár kiscsoportos megbeszéléseken a kérdést kibontani, mihelyt megérkezik - ha lesz ilyen felhívás egyáltalán. Mert arról szeretném tájékoztatni a

bizottságot, hogy Lillafüreden voltunk, és a két nap alatt szóba sem került. Ebből arra következtetek, hogy lehet, hogy magyarázatot kapott a sajtóban nyilatkozó alelnök úr. Staudt Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Annyit tennék hozzá, hogy sok esetben a nem folyamatban lévő ügyeknek vagy a joggyakorlatnak az elemzése is elvezethet olyan problémákhoz, amelyek jogalkotási kérdéseket vethetnek föl. Mondok egy nagyon egyszerű példát; nem szeretném tovább húzni az időt. Régi vágyunk, és szerintem a sértetteknek is - ezt néhányszor Répássy államtitkár úrnak is korábban, még államtitkári idejében felvetettük, és részben osztotta is, de nem lett belőle semmilyen lépés -, az, hogy milyen érzés azoknak, akikkel szemben vagy a hozzátartozóikkal szemben elkövetnek egy jogsértést vagy akár egy emberölést, megvan az elkövető, lefoglaltak ezektől az emberektől, az elkövetőktől nagy értékű vagyontárgyakat, a polgári igényt megítélik nekik, de mire az állam elviszi a tetemes bűnügyi igényére az összeget, utána nem marad semmi a sértettnek. És mindezt úgy, hogy gyakorlatilag még a miniszternek sincs joga ahhoz, hogy a kielégítési sorrenden változtasson, vagy hogy egyéni kérvényre úgy nyilatkozzon, hogy az államnak a büntetőköltségek iránti igényét megelőzi a sértettek kártérítési igénye. S ez vegytisztán egy jogalkalmazási vagy jogalkotási kérdés, és számos ilyen van, amiben mi viszont hatáskörrel bírunk, és az áldozatok ezt is el tudják mondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérem, ezt tekintsük most már beszélgetésnek, lévén, hogy hivatalosan a bizottság ülését berekesztem, akár azon a jogcímen, hogy a képviselők nagy része már távozott.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 27 perc)

Dr. Rubovszky György
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Prin Andrea